

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.3.2013
COM(2013) 161 final

2013/0088 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2013) 95 final}

{SWD(2013) 96 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund og formål

Medlemsstaternes lovgivning om varemærker blev delvist harmoniseret ved Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988, kodificeret som direktiv 2008/95/EF (herefter benævnt "direktivet"). Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker, der er kodificeret som forordning (EF) nr. 207/2009 (herefter benævnt "forordningen"), og som har fungeret sideløbende med og med tilknytning til de nationale varemærkesystemer, udgjorde et separat system til registrering af ensartede rettigheder med samme retsvirkning i hele EU. I den forbindelse blev Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (herefter benævnt "OHIM") oprettet med henblik på at foretage registrering og forvaltning af EF-varemærker.

Et varemærke anvendes til at kendetegne en virksomheds varer og tjenesteydelser. Det er i kraft af sit mærke, at en virksomhed kan tiltrække og fastholde kunder og dermed skabe værdi og vækst. Mærket fungerer således som generator for innovation: Behovet for hele tiden at opretholde mærkets markedsværdi fremmer investeringerne i FoU, hvilket fører til løbende produktforbedring og -udvikling. Denne dynamiske proces har også en positiv indvirkning på beskæftigelsen. Der har i et stadigt mere konkurrencepræget miljø været en fortsat vækst, ikke blot med hensyn til den afgørende rolle, som varemærker har for at få succes på markedet, men også med hensyn til deres handelsværdi og antal. Der blev i 2012 indgivet et rekordstort antal EF-varemærkeansøgninger (over 107 900 mod 98 217 i 2010 og 49 503 ti år tidligere). OHIM, der startede sine aktiviteter i 1996, rundede også den første million ansøgninger i 2011. Denne udvikling har været ledsaget af en øget forventning fra de berørte parter med hensyn til mere strømlinede og højkvalitative varemærkerregistreringssystemer, som er mere konsistente, offentligt tilgængelige og teknisk up-to-date.

I 2007, da Rådet¹ behandlede spørgsmålet om de finansielle overslag for OHIM, understregede det, at oprettelsen af OHIM havde været en stor succes, og at det havde bidraget væsentligt til at styrke EU's konkurrenceevne. Det mindede om, at EF-varemærkesystemet var udformet til at eksistere side om side med de nationale varemærkesystemer, hvilket fortsat er nødvendigt af hensyn til de virksomheder, som ikke ønsker at beskytte deres varemærker på EU-plan. Rådet noterede sig desuden betydningen af det supplerende arbejde, der skal udføres af de nationale varemærkekontorer, og opfordrede OHIM til at udvide sit samarbejde med disse med henblik på at sikre, at EF-varemærkesystemet fungerer effektivt. Endelig, og under henvisning til, at der var gået mere end et årti siden oprettelsen af EF-varemærket, understregede Rådet behovet for en overordnet vurdering af, hvordan EF-varemærkesystemet fungerer. Det opfordrede Kommissionen til at starte arbejdet på en tilsvarende undersøgelse, navnlig med henblik på at intensivere og udvide de eksisterende instrumenter for samarbejde mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer.

¹ Konklusionerne fra mødet i Rådet (konkurrenceevne) den 21.-22. maj 2007, Rådets dokument 9427/07.

I sin Small Business Act² fra 2008 forpligtede Kommissionen sig til at gøre EF-varemærkesystemet lettere tilgængeligt for SMV'er. Desuden bekræftede meddelelsen fra 2008 om en europæisk strategi for industriel ejendomsret³ Kommissionens forpligtelse til at sikre en effektiv varemærkebeskyttelse og et varemærkesystem af høj kvalitet. Det blev konkluderet i meddelelsen, at tiden nu er inde til at foretage en samlet vurdering, som kan danne grundlag for en kommende reform af varemærkesystemet i Europa og for en yderligere forbedring af samarbejdet mellem OHIM og de nationale kontorer. I 2010 forpligtede Kommissionen sig i sin meddelelse om Europa 2020, under flagskibsinitiativet "Innovation i EU", til at ajourføre bestemmelserne om varemærker for at forbedre rammebetingelserne for erhvervslivets innovationsmuligheder⁴. Endelig, i sin IPR-strategi for Europa⁵ fra 2011, har Kommissionen bebudet en reform af EF-varemærkesystemet med henblik på at modernisere systemet, både på EU-plan og på nationalt plan, ved at gøre det mere effektivt og konsekvent.

1.2. Formålet med forslaget

Samlet set er de vigtigste fælles mål med dette initiativ og med det parallelle forslag om omarbejdning af direktivet at fremme innovation og økonomisk vækst ved at gøre ordningerne for varemærkeregistrering i hele EU mere effektive og lettere tilgængelige for virksomheder i form af lavere omkostninger og mindre kompleksitet, øget hastighed, større forudsigelighed og retssikkerhed. Disse justeringer går hånd i hånd med indsatsen for at sikre sameksistens og komplementaritet mellem EU's og medlemsstaternes varemærkesystemer.

Hvad angår dette initiativ om at revidere forordningen foreslår Kommissionen ikke et nyt system, men en skræddersyet ajourføring af de eksisterende bestemmelser med følgende centrale målsætninger:

- at tilpasse terminologien til Lissabontraktaten og bestemmelserne til den fælles tilgang til decentrale agenturer (jf. afdeling 5.1)
- at strømline procedurerne for ansøgning og registrering af EU-varemærker (jf. afdeling 5.2)
- at øge retssikkerheden ved at præcisere bestemmelserne og fjerne uklarheder (jf. afdeling 5.3)
- at etablere passende rammer for samarbejdet mellem OHIM og de nationale kontorer med henblik på at fremme harmonisering af praksis og udvikling af fælles redskaber (jf. afdeling 5.4)
- at tilpasse rammebestemmelserne til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) (jf. afdeling 5.5).

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, KOM(2008) 394 endelig af 26.6.2008.

³ KOM(2008) 465 endelig af 16. juli 2008.

⁴ KOM(2010) 546 endelig af 6. oktober 2010.

⁵ KOM(2011) 287 endelig af 24. maj 2011, "Et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder: Fremme af kreativitet og innovation med sigte på at skabe økonomisk vækst, arbejdspladser af høj kvalitet og førsteklasses produkter og tjenester i Europa".

2. HØRINGSRESULTATER OG KONSEKVENSANALYSE

2.1. Offentlig høring

Dette initiativ er baseret på en evaluering af, hvordan varemærkesystemet fungerer i Europa som helhed, og på omfattende høringer af alle vigtige berørte parter.

Det vigtigste element i evalueringen er en undersøgelse, som Max Planck Institute for Intellectual Property and Competition Law har foretaget på vegne af Kommissionen. Undersøgelsen blev gennemført i perioden fra november 2009 til februar 2011⁶. Foruden ekspertanalysen omfattede undersøgelsen også høringer af interessenter. Det omfattede en rundspørge blandt brugerne af EF-varemærkesystemet, bidrag fra organisationer, der repræsenterer varemærkebrugere på nationalt, europæisk og internationalt plan, og en høring i juni 2010 med deltagelse af disse organisationer. Endelig har instituttet hørt alle medlemsstaternes nationale kontorer for intellektuel ejendomsret og OHIM.

Det blev i den endelige rapport konkluderet, at de grundlæggende principper for EU-varemærkesystemet er solide. Navnlig opfylder OHIM's procedurer generelt erhvervslivets behov og forventninger. Der var endvidere enighed om, at det forhold, at EU's og medlemsstaternes nationale varemærkerettigheder fungerer sideløbende med hinanden, er af afgørende betydning og nødvendigt for at sikre, at varemærkesystemet fungerer effektivt, og at det opfylder kravene til virksomheder af forskellig størrelse, markeder og geografiske behov. Det konstateres imidlertid i rapporten, at der er behov for yderligere harmonisering af EU's varemærkelovgivning og -praksis. Det bekræftes i rapporten, at det nuværende EF-varemærkesystem fungerer godt på mange områder, og der fremsættes en lang række forslag til forbedring. Der udpeges en række specifikke områder, hvor OHIM og de nationale kontorer kan forbedre deres samarbejde.

På grundlag af undersøgelsens midtvejsresultater vedtog Rådet sine konklusioner den 25. maj 2010⁷. Rådet tilslutter sig i disse konklusioner den aftale, der blev indgået i september 2008 inden for rammerne af OHIM's styrelsesorganer (administrationsrådet og budgetudvalget) om en række budgetforanstaltninger med henblik på at opnå en bedre balance på OHIM's budget i fremtiden. Rådet bekræfter, at disse budgetforanstaltninger også har bidraget til at modernisere, strømline, harmonisere og styrke varemærkesystemet i Europa som helhed. Det opfordrer Kommissionen til i forbindelse med reformen at indføre en specifik bestemmelse til at definere rammerne for samarbejdet mellem OHIM og de nationale kontorer. Formålet skulle være at fastslå, at alle EU-varemærkekontorer bør bestræbe sig på at harmonisere deres praksis, og at OHIM bør fremme deres bestræbelser i denne henseende. Det opfordrer ligeledes til, at der fastsættes et retsgrundlag for fordelingen af et beløb svarende til 50 % af OHIM's fornyelsesgebyrer til de nationale kontorer med henblik på at beskytte, fremme og/eller håndhæve varemærker.

Som en opfølgning på undersøgelsen fra Max Planck Institute indkaldte Kommissionens tjenestegrene til en høring af brugersammenslutninger den 26. maj 2011. Resultaterne af denne høring dannede grundlag for og bekræftede Kommissionens foreløbige analyse.

⁶ Se sidste MPI-undersøgelse, herunder bilagene, på http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm.

⁷ Rådets (konkurrenceevne) konklusioner af 25. maj 2010 vedrørende den kommende revision af varemærkesystemet i Den Europæiske Union, EUT C 140 af 29.5.2010, s. 22.

2.2. Konsekvensanalyse

Der blev med konsekvensanalysen identificeret et centralt problem, som bør løses i den reviderede forordning, nemlig det lave samarbejdsniveau mellem varemærkekontorer i Europa. Som der redegøres for i konsekvensanalysen er der mange forbindelser mellem EF-varemærkesystemet og de nationale varemærkesystemer, hvilket har direkte konsekvenser for både varemærkebrugere og kontorer med ansvar for intellektuelle rettigheder. De kræver et vist niveau af komplementaritet mellem de to systemer. For både at opnå og at opretholde dette bør OHIM og de nationale kontorer indgå i et tæt samarbejde.

En række forhold forhindrer samarbejdet mellem de europæiske varemærkekontorer i at fungere effektivt:

- mangel på et klart retsgrundlag for samarbejdet om EU's varemærkelovgivning
- mangel på tekniske faciliteter på de nationale kontorer
- mangel på bæredygtig finansiering på mellemlangt til langt sigt.

Følgende løsningsmodeller blev anset for at løse disse problemer og nå tre tilsvarende målsætninger.

1. Etablering af et passende retsgrundlag for samarbejde:
 - a) Løsningsmodel 1: Intet specifikt retsgrundlag for samarbejde mellem kontorer for intellektuelle rettigheder i Europa.
 - b) Løsningsmodel 2: Etablering af et retsgrundlag, der giver de nationale kontorer og OHIM mulighed for at samarbejde (valgfrit samarbejde).
 - c) Løsningsmodel 3: Etablering af et retsgrundlag, der forpligter de nationale kontorer og OHIM til at samarbejde (obligatorisk samarbejde).
2. Teknisk kapacitetsopbygning på de nationale kontorer:
 - a) Løsningsmodel 1: Hvert kontor etablerer og udvikler de nødvendige faciliteter og redskaber.
 - b) Løsningsmodel 2: Valgfri adgang til redskaber: De nødvendige faciliteter og redskaber er tilgængelige for kontorer for intellektuelle rettigheder inden for rammerne af et frivilligt samarbejde.
 - c) Løsningsmodel 3: Obligatorisk adgang til redskaber: Adgang til de nødvendige faciliteter gennem et obligatorisk samarbejde. Denne løsningsmodel overlapper med ovenstående løsningsmodel 3 med hensyn til passende retsgrundlag og nedenstående løsningsmodel 3 med hensyn til langsigtet finansiering af samarbejdsaktiviteter.
3. Etablering af langsigtet finansiering for samarbejdsaktiviteter:
 - a) Løsningsmodel 1: Finansiering fra medlemsstaterne.
 - b) Løsningsmodel 2: Finansiering over EU-budgettet.

- c) Løsningsmodel 3: Finansiering over OHIM-budgettet.

Det konkluderes i konsekvensanalysen, at valgmulighed 3 i alle tilfælde vil være proportional og bedst egnet til at nå de fastsatte målsætninger.

3. RETSGRUNDLAG OG NÆRHEDSPRINCIPPET

Som led i det indre markeds oprettelse eller funktion gives der i artikel 118, stk. 2, i TEUF mulighed for at oprette europæiske intellektuelle ejendomsrettigheder for at sikre en ensartet beskyttelse af disse rettigheder i EU, herunder indførelse af centraliserede tilladelses-, koordinations- og kontrolordninger på EU-niveau.

EU-varemærket er en selvstændig intellektuel ejendomsrettighed på EU-niveau, der fastsættes i en EU-forordning. Det fremgik af den analyse, der blev foretaget i forbindelse med konsekvensanalysen, at det er nødvendigt at ændre dele af forordningen for at forbedre og strømline EU-varemærkesystemet. Kun EU-lovgiver har kompetence til at foretage de nødvendige ændringer.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget vil ikke få nogen indvirkning på Den Europæiske Unions budget og er derfor ikke ledsaget af en finansieringsoversigt, jf. artikel 31 i finansforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002).

5. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR FORSLAGET

De foreslåede ændringer til forordningen er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i punkt 1.2 ovenfor.

5.1. Tilpasning af terminologien og den fælles tilgang til decentrale EU-agenturer

Den i forordningen anvendte terminologi ajourføres som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse. "EF-varemærke" ændres således til "EU-varemærke".

Forordningen indeholder en række foranstaltninger, der har til formål at forbedre forvaltningen og effektiviteten af både eksisterende agenturer og af agenturer, der skal etableres i henhold til den fælles tilgang til decentrale agenturer, vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i juli 2012. Forordningen bør ændres for at tage højde for den fælles tilgang for så vidt angår bestemmelserne om OHIM. Hvad angår agenturets betegnelse foreslås det at ændre dets navn til "Den Europæiske Unions Agentur for Varemærker og Design" (herefter benævnt "agenturet") for at fremme de funktioner, der varetages af dets administrationsråd, for at tilpasse udvælgelsesprocedurerne for de overordnede tjenestemænd og for at gøre det muligt at etablere årlige og flerårige arbejdsprogrammer og regelmæssig evaluering.

5.2. Strømlining af procedurer

- Indgivelse af ansøgninger (artikel 25)

De nationale kontorer modtager efterhånden ingen ansøgninger om EU-varemærke længere. Næsten alle ansøgninger (96,3 % i 2012) indgives nu til dags direkte gennem OHIM's elektroniske indgivelsessystem. På denne baggrund og taget i betragtning, at ansøgninger nemt kan indgives online, bør muligheden for at indgive disse ansøgninger til de nationale kontorer afskaffes.

- Ansøgningsdato (artikel 27)

De fleste ansøgninger om EU-varemærke behandles nu til dags inden udløbet af den frist på én måned, hvorefter ansøgere skal betale ansøgningsgebyret. Dette giver ansøgerne mulighed for at indgive "test-ansøgninger" og undlade at betale gebyret, hvis agenturet konstaterer en mangel eller gør indsigelse. Betalinger via løbende konti anses for at være foretaget den sidste dag i måneden, hvis ansøgerne ønsker dette. Artikel 27 ændres derfor for at afskaffe denne frist på én måned og for at knytte betalingsforpligtelsen til selve indgivelsen af ansøgningen, således at ansøgere vil skulle dokumentere, at de ved indgivelse af ansøgningen har foretaget eller givet tilladelse til betaling.

- Søgninger (artikel 38 og 155)

De nuværende bestemmelser om søgning giver hverken et pålideligt redskab til attesting af varemærker eller adgang til fuldstændig overvågning af registret. Svaghederne ved nationale søgninger og EU-søgninger er efterhånden blevet mere og mere åbenlyse, mens udviklingen på it-området tværtimod burde give brugere adgang til bedre, hurtigere og billigere alternativer. Ansøgere har nu meget lille interesse i at få resultaterne af nationale søgninger fra nationale kontorer, der deltager i det frivillige system. Agenturet er i samarbejde med de nationale kontorer i færd med at udvikle en række lovende redskaber, der giver langt bedre muligheder for at foretage prioriterede søgninger og overvåge registret for krænkelse. De nuværende bestemmelser om søgning ophæves derfor.

- Offentliggørelse af ansøgninger (artikel 39)

Afskaffelsen af søgesystemer vil også gøre det muligt at afskaffe den nuværende frist på én måned, der skal gå fra agenturets meddelelse af søgeresultater til ansøgeren til offentliggørelsen af ansøgningen. Dette vil fremskynde registreringsproceduren.

- Bemærkninger fra tredjemand (artikel 40)

For at fremme indgivelsen af bemærkninger fra tredjemand ændres artikel 40 ved at forlænge den periode, inden for hvilken der kan indgives bemærkninger. Henvisningen til offentliggørelsesdatoen skal ophæves, eftersom ansøgninger om EU-varemærke allerede er offentligt tilgængelige i agenturets varemærkedatabase "CTM online" nogle få dage efter indgivelse af ansøgningen. For at strømline procedurerne vil tredjemand få mulighed for at indgive bemærkninger, lige så snart han får kendskab til en ansøgning. Fristen for indgivelse af bemærkninger vil afhængigt af agenturets praksis være i slutningen af indsigelsesperioden eller ved afslutning af indsigelsesprocedurerne.

- Revision af inter partes-afgørelser (artikel 62)

Artikel 62 har vist sig ikke at have nogen praktisk betydning. Der er indtil nu ikke blevet foretaget revision af en eneste inter partes-afgørelse. Den væsentligste årsag er, at en modpart ikke har nogen interesse i at give sit samtykke, jf. artikel 62, stk. 2. Eftersom der findes tilstrækkelige midler til at ændre en forkert inter partes-afgørelse, ophæves artikel 62.

- Viderebehandling (artikel 82)

Anvendelsen af artikel 82 har givet anledning til visse problemer i praksis og afstedkom en meddelelse fra agenturets administrerende direktør, nr. 06/05⁸. Artikel 82 ændres for at gøre anvendelsen mere strømlinet og indarbejde indholdet af denne meddelelse. Da både artikel 25, stk. 3, og artikel 62 ophæves, er alle henvisninger hertil også fjernet fra listen over frister. Henvisningen til artikel 42 fjernes ligeledes for at gøre det muligt for alle frister i indsigelsesprocedurer at fortsætte, med undtagelse af indsigelsesperioden som fastsat i artikel 41, stk. 1, og betalingsfristen for indsigelsesgebyret som fastsat i artikel 41, stk. 3.

- Indsigelsesfrist for internationale registreringer (artikel 156)

Da det ikke er nødvendigt at opretholde den nuværende frist på seks måneder, ændres artikel 156 for at forkorte tidsrummet mellem offentliggørelsen i henhold til artikel 152, stk. 1, og starten af indsigelsesperioden for internationale registreringer til én måned.

5.3. Øget retssikkerhed

- Definition af et EU-varemærke (artikel 4)

Artikel 4 ændres for at fjerne kravet om "grafisk gengivelse". Kravet om, at det skal være muligt at gengive det mærke, der søges om, grafisk, er forældet. Det skaber en høj grad af retlig usikkerhed med hensyn til visse ikke-traditionelle mærker, herunder simple lyde. I sidstnævnte tilfælde kan andre former for gengivelse end grafisk gengivelse (f.eks. ved en lydfil) endog være at foretrække, hvis det gør det muligt at give en mere præcis identifikation af mærket og dermed tjener formålet om øget retssikkerhed. Den foreslåede nye definition giver mulighed for at registrere emner, der kan gengives med teknologiske midler, som giver tilfredsstillende garantier. Det er ikke hensigten at foretage en ubegrænset udvidelse af de tilladte måder til at gengive et tegn, men at give mulighed for større fleksibilitet i denne henseende, samtidig med at man opnår større retssikkerhed.

- Beskyttelse af geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser (artikel 7)

Artikel 7, stk. 1, litra j) og k), giver ikke samme grad af beskyttelse til geografiske betegnelser som fastsat i følgende:

- artikel 13 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer⁹
- artikel 118l og 118m i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter, ændret ved forordning (EF) nr. 491/2009 af 25. maj 2009¹⁰

⁸ OHIM's Meddelelsesblad 2005, s. 1402.

⁹ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

¹⁰ EUT L 154 af 17.6.2009, s. 1.

- artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus¹¹.

For at sikre, at EU-lovgivningen om beskyttelse af geografiske betegnelser får den fulde virkning i forbindelse med procedurerne for registrering af EU-varemærker, er de relevante absolutte hindringer for registrering bragt i overensstemmelse med EU-lovgivningen om geografiske betegnelser og strømlinet i forordningen. Af hensyn til konsekvensen er grundene for afslag desuden udvidet til også at omfatte beskyttede traditionelle benævnelser for vin og garanterede traditionelle specialiteter.

- Rettigheder i medfør af et EU-varemærke (artikel 9 og 9a)

1. Rettigheder med forbehold af ældre rettigheder.

Hverken forordningen eller direktivet indeholder en klar regel om, at varemærkeindehaveren ikke er i stand til at gøre sine rettigheder gældende over for anvendelsen af et identisk eller lignende tegn, der allerede er omfattet af en ældre rettighed. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i TRIPS-aftalen¹² ændres artikel 9 i forordningen for at præcisere, at ældre rettigheder ikke berøres af en påstand om krænkelse.

2. Tilfælde med dobbelt identitet

Anerkendelsen af supplerende varemærkefunktioner i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), i direktivet (artikel 9, stk. 1, litra a), i forordningen) har skabt retlig usikkerhed. Det er blevet uklart, hvilket forhold der er mellem tilfældene med dobbelt identitet og den udvidede beskyttelse, som velkendte varemærker er omfattet af i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktivet (artikel 9, stk. 1, litra c), i forordningen)¹³. Af hensyn til retssikkerheden og konsistensen præciseres det, at det i tilfælde af både dobbelt identitet, jf. artikel 9, stk. 1, litra a), og lighed, jf. artikel 9, stk. 1, litra b), kun er den oprindelige funktion, der tages i betragtning.

3. Anvendelse som en handels- eller firmanavn

Ifølge Domstolen¹⁴ finder direktivets artikel 5, stk. 1, anvendelse, når det er offentlighedens opfattelse, at anvendelsen af et firmanavn (også) gælder for de varer eller tjenesteydelser, der tilbydes af virksomheden. Det er derfor passende at behandle anvendelsen af et handelsnavn som et beskyttet varemærke som en ulovlig handling, hvis kravene for anvendelse af varer eller tjenesteydelser er opfyldt.

4. Anvendelse i sammenlignende reklame

Direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame¹⁵ regulerer betingelserne for, hvornår reklame, som direkte eller indirekte henviser til en konkurrent eller til varer eller tjenesteydelser, som udbydes af en konkurrent, er tilladt. Forholdet mellem denne retsakt og lovgivningen om varemærker har givet anledning til tvivl.

¹¹ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

¹² Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, EFT L 336 af 23.12.1994, s. 213.

¹³ Forslag til afgørelse fra generaladvokat Jääskinen i sag C-323/09, Interflora, præmis 9.

¹⁴ Dom af 11. september 2007, sag C-17/06, Céline, Sml. I, s. 7041.

¹⁵ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

Det er derfor hensigtsmæssigt at præcisere, at varemærkeindehaveren kan forhindre anvendelsen af sit varemærke i sammenlignende reklame, hvor sådan sammenlignende reklame ikke opfylder kravene i artikel 4 i direktiv 2006/114/EF.

5. Forsendelser fra kommercielle leverandører

Ændringerne har til formål at præcisere, at varer ikke kan importeres til EU, også selv om det kun er ekspeditøren, der handler i erhvervsmæssigt øjemed. Dette er for at sikre, at en varemærkeindehaver har ret til at forhindre virksomheder (beliggende i eller uden for EU) i at importere varer, der befinder sig uden for EU, som er blevet solgt, udbudt, averteret eller leveret til private forbrugere, og modvirke bestilling og salget af forfalskede varer, især over internettet.

6. Varer, der føres ind i toldområdet

Ifølge Domstolen i Philips/Nokia-dommen¹⁶ udgør indførsel, forekomst og transport af ikke-EU-varer i EU's toldområde under en suspensionsprocedure ikke i henhold til det eksisterende regelværk en krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder som fastsat i EU's og medlemsstaternes materielle ret. Sådanne varer kan først klassificeres som varemærkeforfalskede, når der foreligger bevis for, at de er genstand for en kommerciel handling, der er rettet mod EU's forbrugere, f.eks. salg, udbud til salg eller reklame. Konsekvenserne af Philips/Nokia-dommen har mødt stærk kritik fra interessenter, som mener, at den pålægger rettighedsindehaverne en u hensigtsmæssig tung bevisbyrde og hindrer kampen mod forfalskning. Det står klart, at der er et presserende behov for at etablere en europæisk retlig ramme, der gør det muligt at sikre en mere effektiv bekæmpelse af vareforfalskning, som er en hurtigt voksende aktivitet. Det foreslås derfor at afhjælpe de eksisterende mangler ved at give rettighedshavere mulighed for at forhindre tredjemand i at bringe varer fra tredjelande, på hvilke der uden tilladelse er anbragt et varemærke, som i det væsentligste er identisk med det varemærke, der er registreret for disse varer, ind i Unionens toldområde, uanset om de er overgået til fri omsætning.

7. Forberedende retsakter

Hverken forordningen eller direktivet indeholder bestemmelser om sagsanlæg mod distribution og salg af etiketter og emballage og lignende genstande, som efterfølgende kan kombineres med ulovlige varer. Nogle nationale love har eksplicitte regler, der dækker denne aktivitet. Det er hensigtsmæssigt at indføje en regel herom i forordningen og direktivet for at give endnu et praktisk, relevant og effektivt bidrag til bekæmpelsen af vareforfalskning.

- Begrænsninger i EU-varemærkets retsvirkninger (artikel 12)

Begrænsningen i artikel 12, stk. 1, litra a), er begrænset til kun at omfatte brugen af personnavne, jf. den fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen¹⁷. Af konsekvenshensyn bør begrænsningen i artikel 12, stk. 1, litra b), udvides til også at omfatte anvendelsen af tegn eller angivelser uden det fornødne særpræg. Det anses også for hensigtsmæssigt i artikel 12, stk. 1, litra c), at indføre en eksplicit begrænsning af referencer i almindelighed. Endelig

¹⁶ Dom af 1. december 2011, sag C-446/09 Philips og C-495/09 Nokia.

¹⁷ Fælleserklæringer fra Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, optaget i protokollen for Rådets samling, om Rådets første direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, vedtaget den 21. december 1988.

præciseres det i et særskilt stykke, på hvilke betingelser anvendelse af et varemærke ikke skal betragtes som værende i overensstemmelse med redelig forretningspraksis.

- Bestemmelse og klassificering af varer og tjenesteydelser (artikel 28)

Artikel 28 ændres for i forordningen at etablere grundlæggende regler om bestemmelse og klassificering af varer og tjenesteydelser. Disse regler indføres i direktivet. De følger de principper, der er fastslået af Domstolen¹⁸, og ifølge hvilke varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges beskyttelse, skal bestemmes af ansøgeren med tilstrækkelig klarhed og præcision, således at de kompetente myndigheder og virksomhederne kan fastsætte varemærkebeskyttelsens omfang. De almindelige betegnelser for klasseoverskrifterne i Nice-klassifikationen kan anvendes til at identificere varer eller tjenesteydelser, forudsat at denne identifikation er tilstrækkelig klar og præcis. Det præciseres med ændringen, at brugen af generelle begreber skal fortolkes således, at de kun omfatter alle varer eller tjenesteydelser, der tydeligt er omfattet af begrebet i sin bogstavelige forstand. Endelig giver ændringen indehaverne af EU-varemærker, for hvilke ansøgningen blev indgivet inden datoen for offentliggørelse af agenturets nye klassifikationspraksis¹⁹, mulighed for at tilpasse specifikationerne for varer og tjenesteydelser i overensstemmelse med Domstolens praksis for at sikre, at registrets indhold opfylder kravene om klarhed og præcision.

- EU-certificeringsmærker (artikel 74b-74k)

Mens mange nationale systemer giver beskyttelse til certificeringsmærker, giver EU-varemærkesystemet i øjeblikket kun mulighed for registrering af individuelle mærker og fællesmærker. Visse offentlige og private organer, som ikke opfylder kravene for at kunne søge om fællesmærkebeskyttelse, har også behov for et system til beskyttelse af certificeringsmærker på EU-niveau. Et sådant system vil også kunne rette op på den nuværende ubalance mellem nationale systemer og EU-varemærkesystemet. Det foreslås at indsætte en række specifikke regler i forordningen om registrering af EU-certificeringsmærker.

- Agenturets opgaver (artikel 123b)

For at sikre global dækning, retssikkerhed og større gennemsigtighed defineres alle agenturets opgaver i den nye artikel 123b, herunder de opgaver, der hidrører fra andre retsakter og ikke vedrører EU-varemærkesystemet.

5.4. Samarbejdsramme (artikel 123c)

Med artikel 123c etableres der en klar ramme for det obligatoriske samarbejde mellem agenturet og medlemsstaternes kontorer for intellektuel ejendomsret med henblik på at fremme konvergens af praksis og udviklingen af fælles redskaber. Det fastsættes i denne artikel, at agenturet og medlemsstaternes kontorer er forpligtede til at samarbejde, og det præcises, hvilke centrale områder for samarbejde og specifikke fælles projekter af EU-interesse som agenturet vil koordinere. Der etableres ligeledes en finansieringsmekanisme, der giver agenturet mulighed for at finansiere disse fælles projekter ved hjælp af støtte. Denne

¹⁸ Dom af 19. juni 2012, sag C-307/10 - IP Translator.

¹⁹ Meddelelse nr. 2/12 fra formanden for OHIM, OJ OHIM 7/2012.

finansieringsordning udgør et lovligt og finansielt holdbart alternativt til den fremgangsmåde, der blev foreslået af Rådet i dets konklusioner af maj 2010.

5.5. Tilpasning til artikel 290 i TEUF

Forordningen giver Kommissionen beføjelse til at vedtage visse regler. Disse regler er i øjeblikket fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker²⁰, Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 af 13. december 1995 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre)²¹, og Kommissionens forordning (EF) nr. 216/96 af 5. februar 1996 om fastsættelse af forretningsordenen for appelkamrene ved Harmoniseringskontoret for Det Indre Marked (varemærker og mønstre)²². Lissabontraktatens ikrafttrædelse gør det nødvendigt at tilpasse de beføjelser, der tillægges Kommissionen i henhold til forordningen, til traktatens artikel 290 (ny artikel 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a og 161a).

²⁰ EFT L 303 af 15.12.1995, s. 1.

²¹ EFT L 303 af 15.12.1995, s. 33.

²² EFT L 28 af 6.2.1996, s. 11.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 118, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker¹, som i 2009 blev kodificeret som Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker², skabte et varemærkebeskyttelsessystem, som er specifikt for Den Europæiske Union, og som indeholder bestemmelser om beskyttelse af varemærker på EU-niveau, parallelt med beskyttelsen af varemærker i de enkelte medlemsstater i medfør af de nationale varemærkesystemer, som er harmoniseret ved Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker³, kodificeret som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁴.
- (2) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse bør terminologien i forordning (EF) nr. 207/2009 ajourføres. Dette indebærer udskiftning af "EF-varemærker" med "EU-varemærker". I overensstemmelse med den fælles tilgang til decentrale agenturer, der i juli 2012 blev vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, bør betegnelsen "Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og

¹ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 79.

² EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1.

³ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

⁴ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25.

Design)" erstattes af "Den Europæiske Unions Agentur for Varemærker og Design" (i det følgende benævnt "agenturet").

- (3) I forlængelse af Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om en europæisk strategi for industriel ejendomsret⁵ har Kommissionen gennemført en omfattende evaluering af, hvordan varemærkesystemet fungerer i Europa som helhed, både på EU-niveau og på medlemsstatsniveau og de indbyrdes forbindelser mellem disse to niveauer.
- (4) I sine konklusioner af 25. maj 2010 vedrørende den kommende reform af varemærkesystemet i Den Europæiske Union⁶ opfordrede Rådet Kommissionen til at fremsætte forslag til revision af forordning (EF) nr. 207/2009 og direktiv 2008/95/EF.
- (5) De erfaringer, der er gjort siden oprettelsen af EF-varemærkesystemet, har vist, at virksomheder i EU og fra tredjelande har accepteret systemet, som er blevet et vellykket og holdbart alternativ til beskyttelsen af varemærker på medlemsstatsniveau.
- (6) Nationale varemærker er ikke desto mindre stadig nødvendige for de virksomheder, som ikke ønsker at beskytte deres varemærker på EU-niveau, eller som ikke er i stand til at opnå EU-dækkende beskyttelse, mens der ikke er problemer vedrørende den nationale beskyttelse. Det bør overlades til den enkelte, der søger om varemærkebeskyttelse, at beslutte, om der kun søges beskyttelse af et nationalt mærke i en eller flere medlemsstater eller kun af et EU-varemærke eller af begge dele.
- (7) Mens evalueringen af, hvordan EF-varemærkesystemet som helhed fungerer, bekræftede, at mange aspekter af systemet, herunder de grundlæggende principper, som det er baseret på, har bevist deres egnethed i det lange løb og fortsat opfylder erhvervslivets behov og forventninger, konkluderede Kommissionen i sin meddelelse "Et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder" af 24. maj 2011⁷, at det er nødvendigt at modernisere EU-varemærkesystemet ved at gøre det mere effektivt og konsekvent som helhed og tilpasse det internettidsalderen.
- (8) Sideløbende med forbedringerne og ændringerne af EF-varemærkesystemet bør de nationale varemærkelovgivninger og -praksis harmoniseres yderligere og bringes i overensstemmelse med EU-varemærkesystemet i det omfang, det er nødvendigt for så vidt muligt at skabe lige vilkår for registrering og beskyttelse af varemærker i hele Unionen.
- (9) For at muliggøre mere fleksibilitet og samtidig opnå større retssikkerhed med hensyn til metoderne til varemærkers gengivelse bør definitionen af et EU-varemærke ikke længere omfatte et krav om grafisk gengivelse. Det bør være tilladt at gengive et tegn på en passende måde og derfor ikke nødvendigvis grafisk, så længe gengivelsen giver de kompetente myndigheder og offentligheden mulighed for med præcision og klarhed at fastslå den nøjagtige genstand for beskyttelsen.

⁵ KOM(2008) 465.

⁶ EUT C 140 af 29.5.2010, s. 22.

⁷ KOM(2011) 287.

- (10) De nuværende bestemmelser i forordning (EF) nr. 207/2009 giver ikke oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser samme grad af beskyttelse som andre EU-retlige instrumenter. Det er derfor nødvendigt at præcisere de absolutte hindringer for registrering, hvad angår oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, og at sikre fuld overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning om beskyttelse af disse intellektuelle ejendomsrettigheder. For at sikre overensstemmelse med anden EU-lovgivning bør omfanget af disse absolutte hindringer udvides til også at omfatte beskyttede traditionelle udtryk for vin og garanterede traditionelle specialiteter.
- (11) Varemærker, der er ansøgt om, og som er transskriberet til et alfabet eller foreligger på et sprog, der ikke kan læses i Unionen, bør ikke fortjene beskyttelse, hvis deres registrering ville være blevet afvist af absolutte hindringer, efter at være blevet oversat eller transskriberet til et af de officielle sprog i medlemsstaterne.
- (12) Det er hensigtsmæssigt at gøre uærlig tilegnelse af varemærker vanskeligere ved at udvide mulighederne for at gøre indsigelse mod EU-varemærkeansøgninger, som indgives i ond tro.
- (13) Med det formål at opretholde en stærk beskyttelse af rettigheder til oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er beskyttet på EU-niveau, er det nødvendigt at præcisere, at disse rettigheder giver ret til at gøre indsigelse mod registreringen af et senere EU-varemærke, uanset om de også udgør hindringer, som undersøgeren automatisk skal tage hensyn til.
- (14) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med prioritetsprincippet, i henhold til hvilket et ældre varemærke har forrang for senere registrerede varemærker, er det nødvendigt at fastsætte, at håndhævelsen af rettigheder, der er knyttet til et EU-varemærke, ikke bør berøre indehaverrettigheder, der er erhvervet inden EU-varemærkets ansøgnings- eller prioritetsdato. Dette er i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder af 15. april 1994⁸.
- (15) For at opnå retssikkerhed og klarhed er det nødvendigt at præcisere, at et EU-varemærke ikke kun i tilfælde af lighed, men også i tilfælde af, at der anvendes et identisk tegn for identiske varer eller tjenesteydelser, kun bør indrømmes beskyttelse, såfremt og i det omfang, at mærkets primære funktion, som er at garantere varernes eller tjenesteydelsernes handelsmæssige oprindelse, påvirkes negativt.
- (16) Der kan opstå usikkerhed om varernes eller tjenesteydelsernes handelsmæssige oprindelse, når en virksomhed bruger samme eller et tilsvarende tegn som et handelsnavn på en sådan måde, at der skabes en forbindelse mellem virksomheden, der bærer navnet, og de pågældende varer eller tjenesteydelser fra denne virksomhed. Krænkelser af et EU-varemærke bør derfor også omfatte anvendelse af tegnet som et handelsnavn eller lignende angivelse, når anvendelsen foretages med henblik på at kendetegne varer eller tjenesteydelser på grundlag af den handelsmæssige oprindelse.

⁸

EFT L 336 af 23.12.1994, s. 214.

- (17) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med specifikke EU-retsfor skrifter bør det bestemmes, at indehaveren af et EU-varemærke skal have ret til at forbyde tredjemand at bruge et tegn i en sammenlignende reklame, når denne sammenlignende reklame er i strid med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame⁹.
- (18) Med henblik på at styrke varemærkebeskyttelsen og bekæmpelsen af forfalskning mere effektivt bør indehaveren af et EU-varemærke have ret til at forhindre, at tredjemand fører varer ind i Unionens toldområde, uden at disse er overgået til fri omsætning dér, når varerne kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som i det væsentlige er identisk med EU-varemærket, der er registreret for sådanne varer.
- (19) Med henblik på mere effektivt at forhindre indførsel af varer, der betegner en krænkelse, navnlig i forbindelse med salg over internettet, bør indehaveren have ret til at forbyde import af sådanne varer til EU, hvis det kun er afsenderen af varerne, som handler i erhvervsmæssigt øjemed.
- (20) For at give indehavere af EU-varemærker mulighed for at bekæmpe forfalskning mere effektivt, bør de have ret til at forbyde anbringelse af et ulovligt mærke på varer og visse forberedende handlinger forud for anbringelsen.
- (21) De enerettigheder, som et EU-varemærke giver, bør ikke give indehaveren ret til at forbyde brugen af tegn eller angivelser, der anvendes på loyal vis og i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik i industrielle og kommercielle forhold. For i tilfælde af konflikt at skabe lige vilkår for handelsnavne og varemærker ud fra den betragtning, at handelsnavne regelmæssigt gives ubegrænset beskyttelse i forhold til senere varemærker, bør en sådan anvendelse anses for kun at omfatte anvendelse af ens eget personnavn. Det bør endvidere omfatte anvendelsen af deskriptive eller ikke-distinktive tegn eller angivelser i almindelighed. Indehaveren bør desuden ikke have ret til at forhindre den generelle loyale og ærlige brug af EU-varemærket til at identificere eller henvise til de pågældende varer eller tjenesteydelser som værende ejerens ejendom.
- (22) For at opnå retssikkerhed og beskytte lovligt erhvervede varemærkerettigheder er det hensigtsmæssigt og nødvendigt – uden at tilsidesætte princippet om, at det yngre varemærke ikke kan håndhæves over for det ældre varemærke - at fastsætte, at indehavere af EU-varemærker ikke bør have ret til at modsætte sig brugen af et yngre varemærke, når dette yngre varemærke er erhvervet på et tidspunkt, hvor det ældre varemærke ikke ville kunne håndhæves mod det yngre varemærke.
- (23) Af rimelighedshensyn og af hensyn til retssikkerheden bør anvendelsen af et EU-varemærke i en form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer varemærkets særpræg i den form, hvori det er registreret, være tilstrækkelig til at bevare de tilknyttede rettigheder, uanset om varemærket i den form, hvori det bruges, også er registreret.

⁹ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

- (24) Forordning (EF) nr. 207/2009 giver Kommissionen beføjelser til at vedtage gennemførelsesbestemmelser til nævnte forordning. Som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse bør de beføjelser, Kommissionen har fået tillagt i henhold til forordning (EF) nr. 207/2009, bringes i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (25) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (26) For at sikre en effektiv registrering af dispositioner vedrørende EU-varemærker som genstand for ejendomsret og sikre fuld gennemsigtighed af registret over EU-varemærker bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen med hensyn til specificering af visse forpligtelser, der gælder for en ansøger, for så vidt angår specifikke varemærker, nærmere bestemmelser om procedurerne for indførelse af overdragelsen af EU-varemærker, oprettelsen og overdragelsen af en tinglig rettighed, tvangsfuldbyrdelse, deltagelse i en insolvensprocedure og meddelelse eller overdragelse af en licens i registret samt annullering eller ændring af relevante indførelser.
- (27) I lyset af den gradvise tilbagegang og det ubetydelige antal EF-varemærkeansøgninger, der indgives til de centrale kontorer for intellektuel ejendomsret i medlemsstaterne (herefter benævnt "medlemsstaternes kontorer"), bør det kun være tilladt at indgive en EU-varemærkeansøgning til agenturet.
- (28) Der indrømmes EU-varemærkebeskyttelse i forbindelse med bestemte varer eller tjenester, hvis art og antal bestemmer omfanget af den beskyttelse, som varemærkeindehaveren er omfattet af. Det er derfor afgørende at fastsætte regler for bestemmelse og klassificering af varer og tjenesteydelser i forordning (EF) nr. 207/2009 og at sikre retssikkerhed og god forvaltningsskik ved at kræve, at de varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges om varemærkebeskyttelse, identificeres af ansøgeren med tilstrækkelig klarhed og præcision til, at de kompetente myndigheder og erhvervsdrivende alene på grundlag af ansøgningen kan bestemme omfanget af den beskyttelse, der er ansøgt om. Anvendelsen af generelle betegnelser bør fortolkes således, at de kun omfatter alle varer og tjenesteydelser, som tydeligt er omfattet af betegnelserne i deres bogstavelige forstand. Indehavere af EU-varemærker, som på grund af agenturets tidligere praksis er registreret for en hel klasseoverskrift i Nice-klassifikationen, bør have mulighed for at tilpasse deres specifikationer af varer og tjenesteydelser for at sikre, at indholdet af registret opfylder kravene til klarhed og præcision i henhold til retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol.
- (29) For at sikre en effektiv ordning for registrering af EU-varemærkeansøgninger, herunder påberåbelse af prioritet og anciennitet, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelsen af midler og betingelser for indgivelse af en EU-varemærkeansøgning, de nærmere bestemmelser om de formelle betingelser for en EU-varemærkeansøgning, indholdet af ansøgningen, typen af ansøgningsgebyr samt detaljerede bestemmelser om procedurerne for at vurdere gensidighed og

påberåbelse af prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning, en udstillingsprioritet og et nationalt varemærkes anciennitet.

- (30) Det nuværende system af EU-varemærker og nationale søgninger er hverken pålideligt eller effektivt. Der bør i stedet gives adgang til globale, hurtige og effektive søgemaskiner til fri anvendelse af offentligheden inden for rammerne af et samarbejde mellem agenturet og medlemsstaternes kontorer.
- (31) For at sikre, at agenturet foretager en effektiv og hurtig behandling og registrering af EU-varemærkeansøgninger efter procedurer, der er gennemskuelige, grundige, fair og rimelige, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår udarbejdelse af de nærmere bestemmelser om procedurerne for undersøgelse af opfyldelsen af kravene om indgivelsestidspunkt og af de formelle krav til en ansøgning, procedurerne for kontrol af betaling af klassegebyrer og undersøgelsen af absolutte hindringer for registrering, de nærmere bestemmelser om offentliggørelse af ansøgningen, procedurerne for rettelse af fejl og misforståelser i offentliggørelsen af ansøgninger, de nærmere bestemmelser om procedurerne vedrørende tredjemands bemærkninger, de nærmere bestemmelser om indsigelsesproceduren, de nærmere bestemmelser om procedurerne for indgivelse og behandling af en indsigelse og om ændring og deling af en ansøgning, de oplysninger, der skal indføres i registret ved registreringen af et EU-varemærke, de nærmere betingelser for offentliggørelse af registreringen samt indholdet af og retningslinjerne for udstedelse af et registreringsbevis.
- (32) For at give mulighed for en effektiv fornyelse af EU-varemærker og en sikker anvendelse af bestemmelserne om ændring og deling af et EU-varemærke i praksis, uden at dette forringer retssikkerheden, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelse af bestemmelserne for fornyelse af et EU-varemærke og procedurerne for ændring og deling af et EU-varemærke.
- (33) For at give indehaveren af et EU-varemærke mulighed for nemt at give afkald på et EU-varemærke og samtidig respektere tredjemands rettigheder, der er opført i registeret i forbindelse med mærket, og for at sikre, at et EU-varemærke kan erklæres fortabt eller ugyldigt på en effektiv måde ved hjælp af gennemsigtige, grundige, fair og rimelige procedurer, og tage hensyn til de principper, der er fastsat i denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelse af proceduren for at give afkald på et EU-varemærke samt procedurerne for fortabelse og ugyldighed.
- (34) For at muliggøre en effektiv og fuldstændig gennemgang af agenturets afgørelser ved appelkamrene ved hjælp af en gennemsigtig, grundig, fair og rimelig procedure, som tager hensyn til principperne i forordning (EF) nr. 207/2009, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelse af de nærmere bestemmelser om indholdet af klagen, proceduren for registrering og undersøgelse af klagen, indholdet og formen af appelkammerets afgørelser og refusion af klagegebyrer.

- (35) Som et supplement til de eksisterende bestemmelser om EF-fællesmærker og for at afhjælpe den nuværende ubalance mellem nationale systemer og EU-varemærkesystemet er det nødvendigt at tilføje en række særlige bestemmelser med henblik på at yde beskyttelse til EU-certificeringsmærker, som giver en attesterende institution eller organisation mulighed for at tillade, at deltagerne i certificeringsordningen anvender mærket som et tegn på, at deres varer eller tjenesteydelser opfylder certificeringskravene.
- (36) For at muliggøre en effektiv anvendelse af EU-fællesmærker og EU-certificeringsmærker bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastlæggelse af fristen for fremsendelse af bestemmelserne om anvendelsen af disse mærker og indholdet heraf.
- (37) Erfaringerne med det nuværende EF-varemærkesystem har vist, at der er potentiale for forbedringer af visse aspekter af proceduren. Derfor bør der træffes visse foranstaltninger for at forenkle og fremskynde procedurerne, hvor det er relevant, og for at styrke retssikkerheden og den retlige forudsigelighed, hvor det er nødvendigt.
- (38) For at sikre en gnidningsløs og effektiv drift af EU-varemærkesystemet bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår præcisering af kravene til afgørelsernes form, de nærmere bestemmelser om de mundtlige procedurer og bevisoptagelse, retningslinjerne for bekendtgørelse, proceduren for notering af fortabelse af rettigheder, kommunikationsmidler og de formularer, der skal benyttes af sagens parter, reglerne for beregning af frister og deres varighed, procedurerne for tilbagekaldelse af en afgørelse eller ophævelse af en registrering og for rettelse af indlysende fejl i afgørelser og fejl, der kan tilskrives agenturet, reglerne for afbrydelse af sagsbehandlingen og procedurerne for fastsættelse og fordeling af omkostninger, de oplysninger, der skal anføres i registret, nærmere bestemmelser om aktindsigt og opbevaring af sagsakter, retningslinjerne for offentliggørelser i EU-varemærketidende og i agenturets Officielle Tidende, de nærmere bestemmelser for det administrative samarbejde mellem agenturet og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt de nærmere bestemmelser om repræsentation for agenturet.
- (39) Af hensyn til retssikkerheden og større gennemsigtighed er det hensigtsmæssigt klart at definere alle agenturets opgaver, herunder dem, der ikke vedrører forvaltningen af EU-varemærkesystemet.
- (40) Med henblik på at fremme konvergens mellem praksis og udvikle fælles redskaber er det nødvendigt at etablere passende rammer for samarbejdet mellem agenturet og medlemsstaternes kontorer med klart definerede samarbejdsområder, som giver agenturet mulighed for at koordinere relevante fælles projekter af interesse for EU og at finansiere disse fælles projekter op til et maksimumbeløb ved hjælp af tilskud. Disse samarbejdsaktiviteter bør være til gavn for virksomheder, der anvender varemærkesystemer i Europa. For brugerne af det EU-system, der er fastsat i denne forordning, bør de fælles projekter, navnlig databaserne for høring og søgning, tilvejebringe yderligere, globale, effektive og gratis redskaber, der gør det muligt at opfylde de specifikke krav, der følger af EU-varemærkets enhedskarakter.

- (41) Visse principper i forbindelse med agenturets forvaltning bør tilpasses den fælles tilgang til decentrale EU-agenturer, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i juli 2012.
- (42) Af hensyn til retssikkerheden og gennemsigtigheden er det nødvendigt at ajourføre en række bestemmelser om agenturets organisation og funktionsmåde.
- (43) Af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning bør akkumulering af store budgetoverskud undgås. Dette bør ikke være til hinder for, at agenturet opretholder en finansiell reserve, der dækker et år af dets operationelle udgifter, for at sikre kontinuiteten i arbejdet og udførelsen af dets opgaver.
- (44) For at give mulighed for en effektiv omdannelse af en ansøgning eller registrering af et EU-varemærke til en national varemærkeansøgning og samtidig sikre en grundig undersøgelse af de relevante krav bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelsen af de formelle betingelser, som en begæring om omdannelse skal overholde, og de nærmere bestemmelser om undersøgelse og offentliggørelse.
- (45) For at sikre en effektiv metode til bilæggelse af tvister, sammenhæng med den sprogordning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 207/2009, en hurtig levering af afgørelser i enkle sager, en effektiv organisation af appelkamrene samt et passende og realistisk niveau for de gebyrer, der opkræves af agenturet, samtidig med at de budgetprincipper, der er fastsat i forordning (EF) nr. 207/2009, overholdes, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelse af bestemmelser om de sprog, der skal anvendes ved agenturet, de tilfælde, hvor afgørelser om indsigelse eller annullering bør træffes af et enkelt medlem, de nærmere bestemmelser om appelkamrenes tilrettelæggelse, størrelsen af de gebyrer, der skal betales til agenturet, og de nærmere bestemmelser om deres betaling.
- (46) For at sikre en effektiv registrering af internationale varemærker i fuld overensstemmelse med reglerne i protokollen til Madridarrangementet vedrørende den internationale registrering af varemærker bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 uddelegeres til Kommissionen, for så vidt angår fastsættelsen af de nærmere bestemmelser om procedurerne for international registrering af varemærker.
- (47) Forordning (EF) nr. 207/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 207/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) I titlen ændres "EF-varemærker" til "EU-varemærker".
- 2) I hele forordningen ændres "EF-varemærker" til "EU-varemærker", og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.

- 3) I hele forordningen ændres "EF-varemærkedomstol" til "EU-varemærkedomstol", og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 4) I hele forordningen ændres "EF-fællesmærke" til "EU-fællesmærke", og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 5) I hele forordningen, undtagen i de i nr. 2), 3) og 4) omhandlede tilfælde, ændres "Fællesskabet", "Det Europæiske Fællesskab" og "De Europæiske Fællesskaber" til "Unionen", og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 6) I hele forordningen ændres "kontor", for så vidt som ordet henviser til det i forordningens artikel 2 omhandlede kontor for harmonisering i det indre marked (varemærker, mønstre og modeller), til "agentur", og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.
- 7) I hele forordningen ændres "formand" til "administrerende direktør", og de nødvendige grammatiske ændringer foretages.

- 8) Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2

Agentur

1. Herved oprettes Den Europæiske Unions Agentur for Varemærker og Design, herefter benævnt "agenturet".

2. Alle henvisninger i EU-lovgivningen til kontoret for harmonisering i det indre marked (varemærker, mønstre og modeller) læses som henvisninger til agenturet."

- 9) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

EU-varemærkets form

Et EU-varemærke kan bestå af alle tegn, navnlig ord, herunder personnavne, afbildninger, bogstaver, tal, farver, varens form eller emballage eller lyde, for så vidt disse tegn er egnede til at

a) adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders

b) blive gengivet på en måde, der gør det muligt for de kompetente myndigheder og offentligheden at fastslå den nøjagtige genstand for den beskyttelse, som indehaveren indrømmes."

- 10) Artikel 7 ændres således:

a) I stk. 1, ændres litra j) og k) til følgende:

"j) varemærker, som er udelukket fra registrering og ikke fortsat kan anvendes i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

k) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af traditionelle udtryk for vin og garanterede traditionelle specialiteter.

l) varemærker, der indeholder eller består af en tidligere sortsbetegnelse, der er registreret i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse, og som vedrører samme type produkt."

b) Stk. 2, affattes således:

"2. Stk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede:

a) i en del af Unionen

b) når et varemærke på et fremmed sprog eller et fremmed alfabet er oversat eller transskriberet til et alfabet eller officielt sprog i en af medlemsstaterne."

11) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. Hvis varemærkeindehaveren rejser indsigelse, er et varemærke udelukket fra registrering:

a) såfremt varemærkeindehaverens agent eller repræsentant uden indehaverens samtykke ansøger om registrering af varemærket i eget navn, medmindre agenten eller repræsentanten kan retfærdiggøre sin handling

b) såfremt varemærket kan forveksles med et ældre varemærke beskyttet uden for Unionen, forudsat at det ældre varemærke stadig var i reel brug på ansøgningsdatoen, og ansøgeren var i ond tro"

b) I stk. 4 affattes indledningen således:

"4. Hvis indehaveren af et ikke-registreret varemærke eller af et andet erhvervsmæssigt anvendt tegn, som ikke kun har lokal betydning, rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering, hvis og i det omfang der i henhold til EU-lovgivningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser eller medlemsstatens lovgivning vedrørende det pågældende tegn:"

c) Stk. 5, affattes således:

"5. Hvis indehaveren af et ældre registreret varemærke efter stk. 2 rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, ligeledes udelukket fra registrering, hvis det er identisk med eller ligner det ældre varemærke, uanset om de varer eller tjenesteydelser, det anvendes for, er identiske med, af samme art eller af en anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når der, hvis det drejer sig om et ældre EU-varemærke, er tale om et i Unionen velkendt varemærke, og der, hvis det drejer sig om et ældre nationalt varemærke, er tale om et i den pågældende medlemsstat velkendt varemærke,

og brugen af det varemærke, der søges registreret, uden gyldig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé."

12) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

Rettigheder, der er knyttet til et EU-varemærke

1. Registrering af et EU-varemærke giver indehaveren en eneret.

2. Med forbehold af de rettigheder, som indehavere opnår inden ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for EU-varemærket, skal indehaveren af et EU-varemærke have ret til at forbyde tredjemand, der ikke har hans samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug af ethvert tegn i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, når:

- a) tegnet er identisk med EU-varemærket og anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, som er identiske med dem, for hvilke EU-varemærket er registreret, og når en sådan anvendelse påvirker eller vil kunne påvirke EU-varemærkets evne til at garantere varernes eller tjenesteydelseernes oprindelse over for forbrugerne
- b) tegnet er identisk med eller ligner EU-varemærket og anvendes for varer eller tjenesteydelser, som er identiske med eller ligner de varer eller tjenesteydelser, for hvilke EU-varemærket er registreret, hvis der er risiko for forveksling i offentlighedens bevidsthed; risikoen for forveksling indbefatter risikoen for, at der antages at være en forbindelse mellem tegnet og varemærket
- c) tegnet er identisk med eller ligner EU-varemærket, uanset om det anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, der er identiske med, af samme art eller anden art end dem, for hvilke EU-varemærket er registreret, når varemærket er velkendt i Unionen, og brugen af tegnet uden gyldig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af EU-varemærkets særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

3. Såfremt betingelserne i stk. 2 er opfyldt, kan det navnlig forbydes:

- a) at anbringe tegnet på varerne eller på deres emballage
- b) at udbyde varerne til salg, at markedsføre dem eller oplagre dem med disse formål eller at tilbyde eller præstere tjenesteydelser under det pågældende tegn
- c) at importere eller eksportere varerne under det pågældende tegn
- d) at anvende tegnet som handels- eller firmanavn eller en del af et handels- eller firmanavn
- e) at anvende tegnet på forretningspapirer og i reklameøjemed
- f) at anvende tegnet i sammenlignende reklame på en måde, der er i strid med direktiv 2006/114/EF.

4. Indehaveren af et EU-varemærke skal også have ret til at forhindre indførsel af varer som omhandlet i stk. 3, litra c), hvor kun afsenderen af varerne handler i erhvervsmæssigt øjemed.

5. Indehaveren af et EU-varemærke skal også have ret til at forhindre tredjemand i som led i en erhvervsaktivitet at føre varer ind i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning, hvor sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med EU-varemærket, der er registreret for sådanne varer, eller som for så vidt angår deres væsentligste aspekter ikke kan skelnes fra dette varemærke."

13) Følgende indsættes som artikel 9a og 9b:

"Artikel 9a

Overtrædelse af varemærkeindehaverens rettigheder ved brug af udstyr, emballage eller andre midler

Hvis det er sandsynligt, at udstyr, emballage eller andre midler, hvorpå mærket er anbragt, vil blive anvendt for varer eller tjenesteydelser, og anvendelsen i forbindelse med disse varer eller tjenesteydelser vil udgøre en krænkelse af varemærkeindehaverens rettigheder i henhold til artikel 9, stk. 2 og 3, skal indehaveren af EU-varemærket have ret til at forbyde følgende:

- a) i forbindelse med handelen at påføre et tegn, der er identisk med eller ligner EU-varemærket, på udstyret, emballagen eller andre midler, hvorpå mærket kan anbringes
- b) at tilbyde eller markedsføre, eller oplagre med sådanne formål, eller at importere eller eksportere udstyr, emballage eller andre midler, hvorpå mærket er anbragt.

Artikel 9b

Datoen, hvorfra rettigheder kan gøres gældende over for tredjemand

1. De til EU-varemærket knyttede rettigheder gælder først over for tredjemand, når varemærkets registrering er offentliggjort.

2. Der kan kræves rimelig erstatning for handlinger, som er foretaget efter offentliggørelse af en EU-varemærkeansøgning, og som efter offentliggørelsen af EU-varemærkeregistringen ville være forbudt i kraft af denne offentliggørelse.

3. Den ret, for hvilken sagen indbringes, kan ikke træffe afgørelse i sagen, før registreringen er offentliggjort."

14) Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

Begrænsninger i EU-varemærkets retsvirkninger

1. De til EU-varemærket knyttede rettigheder giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af:

- a) sit eget navn eller sin adresse
- b) tegn eller angivelser uden særpræg eller vedrørende varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varen eller tjenesteydelsen
- c) varemærket med henblik på at identificere eller henvise til varer eller tjenesteydelser som tilhørende indehaveren af varemærket, især når denne anvendelse af varemærket er nødvendig for at angive anvendelsen af en vare eller tjenesteydelse, navnlig som tilbehør eller reservedele.

Første afsnit finder kun anvendelse, hvis tredjemands anvendelse sker i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik.

2. Tredjemands anvendelse skal anses for ikke at være i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik, navnlig i følgende tilfælde:

- a) når anvendelsen giver det indtryk, at der er en kommerciel forbindelse mellem tredjemand og varemærkeindehaveren
- b) når anvendelsen uden gyldig grund udnytter varemærkets særlige karakter eller omdømme på urimelig vis eller er til skade herfor."

15) I artikel 13, stk. 1, ændres "inden for Fællesskabet" til "inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde".

16) Følgende indsættes som artikel 13a:

"Artikel 13a

Interventionsret, som tillægges indehaveren af et yngre registreret varemærke som forsvar i en krænkelssøgsmål

1. Indehaveren af et EU-varemærke har i forbindelse med et krænkelssøgsmål ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret EU-varemærke, når dette yngre varemærke ikke kan erklæres ugyldigt i henhold til artikel 53, stk. 3 og 4, artikel 54, stk. 1 og 2, og artikel 57, stk. 2.

2. Indehaveren af et EU-varemærke har i forbindelse med et krænkelssøgsmål ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret nationalt varemærke, når dette yngre registrerede nationale varemærke ikke kan erklæres ugyldigt i henhold til artikel 8, artikel 9, stk. 1 og 2, og artikel 48, stk. 3, i direktiv [xxx].

3. Har indehaveren af et EU-varemærke ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret varemærke i henhold til stk. 1 eller 2, har indehaveren af dette yngre registrerede varemærke ikke ret til i forbindelse med et krænkelssøgsmål at modsætte sig brugen af det ældre EU-varemærke."

17) Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til stk. 1:

- a) brug af EU-varemærket i en form, der kun ved enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg i den form, hvori dette er blevet registreret, uanset om varemærket også er registreret i den form, hvori det anvendes
 - b) anbringelse af EU-varemærket på varer eller deres emballage i Unionen udelukkende med eksport for øje."
- 18) Artikel 16, stk. 1, indledningen, affattes således:
- "1. Medmindre andet er fastsat i artikel 17 til 24, skal EU-varemærket som genstand for ejendomsret i sin helhed og gældende for hele Unionens område betragtes som et nationalt varemærke, der er registreret i den medlemsstat, hvor indehaveren ifølge registret over EU-varemærker (herefter benævnt "registret"):"
- 19) Artikel 17, stk. 4, udgår.
- 20) Artikel 18 affattes således:
- "Artikel 18
- Overdragelse af agentvaremærke**
1. Er et EU-varemærke registreret for en agent eller repræsentant for den, der er indehaver af varemærket, uden indehaverens samtykke, har denne ret til at kræve, at registreringen overdrages til ham, medmindre agenten eller repræsentanten kan retfærdiggøre sin handling.
2. Indehaveren kan indgive en anmodning om overdragelse i henhold til stk. 1 til følgende:
- a) agenturet i stedet for en begæring om varemærkets ugyldighed baseret på artikel 53, stk. 1, litra b)
 - b) en EU-varemærkedomstol, jf. artikel 95, i stedet for et modkrav med påstand om varemærkets ugyldighed baseret på artikel 100, stk. 1."
- 21) Artikel 19 ændres således:
- a) Stk. 2, affattes således:

"2. Efter anmodning fra en af parterne indføres rettighederne som omhandlet i stk. 1 eller overdragelsen af sådanne rettigheder i registret og offentliggøres."
 - b) Følgende stk. 3 tilføjes:

"3. En indførelse i registret, der foretages i henhold til stk. 2, annulleres eller ændres efter anmodning fra en af parterne."
- 22) I artikel 20 tilføjes følgende som stk. 4:
- "4. En indførelse i registret, der foretages i henhold til stk. 3, annulleres eller ændres efter anmodning fra en af parterne."

23) I artikel 22 tilføjes følgende som stk. 6:

"6. En indførelse i registret, der foretages i henhold til stk. 5, annulleres eller ændres efter anmodning fra en af parterne."

24) I afsnit II indsættes følgende som afdeling 5:

"AFDELING 5

Delegation af beføjelser

Artikel 24a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere:

- a) ansøgerens forpligtelse til at forelægge en oversættelse eller transskription, jf. artikel 7, stk. 2, litra b), på det sprog, som ansøgningen er affattet på
- b) proceduren for indførelse af en overdragelse, jf. artikel 17, stk. 5, i registret
- c) proceduren for indførelse af oprettelse eller overdragelse af en tinglig rettighed, jf. artikel 19, stk. 2, i registret
- d) proceduren for indførelse af tvangsfuldbyrdelse, jf. artikel 20, stk. 3, i registret
- e) proceduren for indførelse af deltagelse i en insolvensprocedure, jf. artikel 21, stk. 3, i registret
- f) proceduren for indførelse af meddelelse eller overdragelse af en licens, jf. artikel 22, stk. 5, i registret
- g) proceduren for annullering eller ændring af indførelsen i registeret af en tinglig rettighed, tvangsfuldbyrdelse eller en licens, jf. henholdsvis artikel 19, stk. 3, artikel 20, stk. 4, og artikel 22, stk. 6."

25) Artikel 25 affattes således:

"Artikel 25

Indgivelse af ansøgninger

En ansøgning om et EU-varemærke skal indgives til agenturet."

26) Artikel 26 ændres således:

a) Stk. 1, litra d), affattes således:

"d) en gengivelse af mærket, som opfylder de krav, der er fastsat i artikel 4, litra b)."

b) Stk. 3, affattes således:

"3. Ud over de i stk. 1 og 2 omhandlede krav skal en ansøgning om et EU-varemærke opfylde de formelle betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 35a, litra b). Hvis varemærket i medfør af disse bestemmelser skal gengives elektronisk, kan agenturets administrerende direktør fastlægge formater og maksimal størrelse for en sådan elektronisk fil."

27) Artikel 27 affattes således:

"Artikel 27

Ansøgningsdato

Ansøgningsdatoen for en EU-varemærkeansøgning er den dato, hvor ansøgeren indgiver dokumenterne indeholdende de i artikel 26, stk. 1, omhandlede oplysninger til agenturet, såfremt ansøgningsgebyret, for hvilket betalingsordren skal være givet senest på nævnte dato, erlægges."

28) Artikel 28 affattes således:

"Artikel 28

Bestemmelse og klassificering af varer og tjenesteydelser

1. Varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket søges registreret, skal klassificeres i overensstemmelse med det klassificeringssystem, der er fastlagt ved Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker af 15. juni 1957 (i det følgende benævnt "Nice-klassifikationen").

2. De varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges beskyttelse af varemærket, skal identificeres af ansøgeren med tilstrækkelig klarhed og præcision, således at de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende alene på dette grundlag har mulighed for at konstatere omfanget af den beskyttelse, der ansøges om. Fortegnelsen over varer og tjenesteydelser skal være af en sådan art, at hver genstand kun kan klassificeres i én af Nice-klassifikationens klasser.

3. Med henblik på stk. 2 kan de almindelige betegnelser i Nice-klassifikationens klasseoverskrifter eller andre generelle betegnelser anvendes, forudsat at de er i overensstemmelse med de nødvendige standarder for klarhed og præcision.

4. Agenturet skal afvise ansøgninger vedrørende betegnelser, som er uklare eller upræcise, hvis ansøgeren ikke foreslår en acceptabel formulering inden for en frist, som agenturet fastsætter til dette formål.

5. Anvendelsen af generelle betegnelser, herunder de generelle angivelser i Nice-klassifikationens klasseoverskrifter, skal fortolkes som omfattende alle varer og tjenesteydelser, der er tydeligt omfattet af den pågældende betegnelse eller det pågældende udtryk i sin bogstavelige forstand. Anvendelsen af sådanne betegnelser eller angivelser skal ikke fortolkes som en rettighed for varer eller tjenesteydelser, der ikke kan forstås som sådan.

6. Anmoder ansøgeren om registrering for mere end én klasse, skal de pågældende varer og tjenesteydelser samles i grupper efter Nice-klassifikationens klasser, idet

nummeret på den klasse, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, anføres forrest og opføres i klassernes rækkefølge.

7. Klassifikationen af varer og tjenesteydelser tjener kun administrative formål. Varer og tjenesteydelser skal ikke betragtes som værende af samme art, blot fordi de står opført i samme klasse i Nice-klassifikationen, og varer og tjenesteydelser bør ikke betragtes som værende forskellige, blot fordi de er opført i forskellige klasser i Nice-klassifikationen.

8. Indehavere af EU-varemærker, der er ansøgt om inden den 22. juni 2012, og som udelukkende er registreret for en hel klasse i Nice-klassifikationen, kan erklære, at det på ansøgningsdatoen var deres hensigt at søge om beskyttelse for andre varer eller tjenesteydelser end dem, der er omfattet af den bogstavelige betydning af betegnelsen på den pågældende klasseoverskrift, forudsat at de varer eller tjenesteydelser, der udpeges, er medtaget i den alfabetiske liste for den pågældende klasse i den udgave af Nice-klassifikationen, der var gældende på ansøgningsdatoen.

Erklæringen skal indgives til agenturet senest 4 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse og klart, præcist og specifikt udpege andre varer og tjenesteydelser end dem, der er klart omfattet af den bogstavelige betydning af angivelserne i klasseoverskrifterne, og som oprindeligt var omfattet af indehaverens hensigt. Agenturet skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at ændre registret i overensstemmelse hermed. Denne mulighed berører ikke anvendelsen af artikel 15, artikel 42, stk. 2, artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 57, stk. 2.

EU-varemærker, for hvilke der ikke er indgivet nogen erklæring inden for den i andet afsnit omhandlede frist, anses fra udløbet af nævnte frist kun for at omfatte varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af den bogstavelige betydning af angivelserne i overskriften for den relevante klasse."

29) I artikel 29, stk. 5, tilføjes følgende punktum:

"Agenturets administrerende direktør anmoder om nødvendigt Kommissionen om at overveje at undersøge, om en stat i den i første punktum anvendte betydning indrømmer denne gensidighed."

30) Artikel 30 affattes således:

"Artikel 30

Påberåbelse af prioritet

1. En påberåbelse af prioritet skal indgives sammen med ansøgningen om EU-varemærke og skal indeholde oplysning om dato, nummer og land for den tidligere ansøgning.

2. Agenturets administrerende direktør kan beslutte, at de yderligere oplysninger og dokumentation, som ansøgeren skal fremlægge til støtte for en påberåbelse af prioritet, kan være mindre fyldestgørende end krævet i henhold til de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 35a, litra d), forudsat at de nødvendige oplysninger er tilgængelige for agenturet fra andre kilder."

31) Artikel 33 ændres således:

a) I stk. 1 indsættes følgende sætning:

"Påberåbelsen af prioritet skal indgives sammen med EU-varemærkeansøgningen."

b) Stk. 2, affattes således:

"En ansøger, der ønsker at påberåbe sig prioritet i medfør af stk. 1, skal godtgøre, at de pågældende varer eller tjenesteydelser har været udstillet under det varemærke, der søges registreret."

32) Artikel 34, stk. 3, affattes således:

"3. Den for EU-varemærket påberåbte anciennitet bortfalder, hvis det ældre varemærke, for hvilket der er påberåbt anciennitet, erklæres ugyldigt eller fortabt. Hvis det ældre varemærke erklæres fortabt, bortfalder ancienniteten, såfremt fortabelsen får virkning forud for ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for EU-varemærket."

33) I afsnit III indsættes følgende som afdeling 5:

"AFDELING 5

Delegation af beføjelser

Artikel 35a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere:

- a) midlerne og de nærmere retningslinjer for indgivelse af en ansøgning om et EU-varemærke til agenturet, jf. artikel 25
- b) de nærmere bestemmelser om indholdet af den i artikel 26, stk. 1, omhandlede ansøgning om et EU-varemærke, typen af gebyrer for den i artikel 26, stk. 2, omhandlede ansøgning, herunder antal klasser af varer og tjenesteydelser, der er omfattet af disse gebyrer, og de formelle betingelser for den i artikel 26, stk. 3, omhandlede ansøgning
- c) procedurerne for vurdering af gensidighed, jf. artikel 29, stk. 5
- d) proceduren for og reglerne om oplysninger og dokumentation i forbindelse med påberåbelse af prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning, jf. artikel 30
- e) proceduren og reglerne for belæg for at fremsætte påstand om en udstillingsprioritet, jf. artikel 33, stk. 1.
- f) proceduren for påberåbelse af et nationalt varemærkes anciennitet, jf. artikel 34, stk. 1, og artikel 35, stk. 1."

- 34) Artikel 36, stk. 1, litra b), affattes således:
- "b) om EU-varemærkeansøgningen opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser og de formelle krav, jf. artikel 26, stk. 3."
- 35) Artikel 37, stk. 2, udgår.
- 36) Afsnit IV, afdeling 2, udgår.
- 37) Artikel 39 ændres således:
- a) Stk. 1, affattes således:
- "1. Er kravene til ansøgningen om et EU-varemærke opfyldt, vil ansøgningen blive offentliggjort med henblik på anvendelse af artikel 42, såfremt den ikke afslås i henhold til artikel 37. Offentliggørelsen af ansøgningen berører ikke de oplysninger, der allerede er gjort tilgængelige for offentligheden på anden måde i overensstemmelse med denne forordning eller de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning."
- b) Følgende tilføjes som stk. 3:
- "3. Agenturet skal berigtige eventuelle fejl eller misforståelser i offentliggørelsen af ansøgningen."
- 38) Artikel 40 affattes således:
- "Artikel 40
Bemærkninger fra tredjemand
1. Enhver fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning eller ethvert organ, der repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, forhandlere eller forbrugere, kan til agenturet fremsende skriftlige bemærkninger med angivelse af grundene, jf. artikel 5 og 7, til at et varemærke ex officio bør udelukkes fra registrering.
- De pågældende bliver ikke herved part i registreringsproceduren over for agenturet.
2. Tredjemands bemærkninger skal indgives inden udløbet af indsigelsesfristen eller, hvis en indsigelse mod varemærket er indgivet, inden den endelige afgørelse om indsigelsen er truffet.
3. Den i stk. 1 omhandlede indgivelse er ikke til hinder for, at agenturet kan genåbne en undersøgelse af absolutte hindringer på eget initiativ på et hvilket som helst tidspunkt før registrering, hvis det er relevant.
4. De i stk. 1 omhandlede bemærkninger meddeles ansøgeren, der kan afgive udtalelse derom."
- 39) I artikel 41 ændres stk. 3 til følgende:

"3. Indsigelsen skal fremsættes skriftligt og skal begrundes. Den anses først for fremsat, når indsigelsesgebyret er betalt.

4. Inden for en frist, der fastsættes af agenturet, kan indsigeren fremlægge kendsgerninger, beviser og argumenter til støtte for sin indsigelse."

40) I artikel 42, stk. 2, første punktum, erstattes udtrykket "inden for de seneste fem år forud for offentliggørelsen" af "inden for de seneste fem år forud for indgivelsen eller prioritetsdatoen".

41) Artikel 44 ændres således:

a) Stk. 2, litra b), affattes således:

"b) før den i artikel 27 omhandlede ansøgningsdato er blevet fastsat af agenturet og inden udløbet af den i artikel 41, stk. 1, omhandlede indsigelsesfrist."

b) Stk. 3 udgår.

42) Artikel 45 affattes således:

"Artikel 45

Registrering

1. Er ansøgningen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, og er der ikke gjort indsigelse inden for den i artikel 41, stk. 1, omhandlede frist, eller en eventuel indsigelse er blevet forkastet ved en endelig afgørelse, registreres varemærket som et EU-varemærke. Registreringen offentliggøres.

2. Agenturet skal udstede et registreringsbevis. Beviset kan udstedes elektronisk.

3. Indehaveren af et registreret EU-varemærke skal kun have ret til i forbindelse med varer og tjenesteydelser, der er omfattet af registreringen, at anvende et symbol ved siden af varemærket, der attesterer, at varemærket er registreret i Unionen, så længe registreringen er gyldig. Den nøjagtige udformning af dette symbol skal fastsættes af agenturets administrerende direktør.

4. Det registrerede varemærkesymbol må ikke anvendes af andre personer end indehaveren af varemærket eller uden indehaverens samtykke. Varemærkeindehaveren må ikke anvende varemærkesymbolet, før varemærket er registreret eller efter fortabelse, ugyldighedskendelse, udløb eller overdragelse af varemærket."

43) I afsnit IV indsættes følgende som afdeling 7:

"AFDELING 7

Delegation af beføjelser

Artikel 45a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere:

- a) proceduren til undersøgelse af, hvorvidt betingelserne for en ansøgningsdato, jf. artikel 36, stk. 1, litra a), og de formelle betingelser, jf. artikel 26, stk. 3, er opfyldt, og proceduren til kontrol af betaling af klassegebyrer, jf. artikel 36, stk. 1, litra c)
- b) proceduren til undersøgelse af de absolutte hindringer for registrering, jf. artikel 37
- c) de oplysninger, som offentliggørelsen af ansøgningen skal indeholde, jf. artikel 39, stk. 1
- d) proceduren for rettelse af fejl og misforståelser i bekendtgørelser af ansøgninger om EU-varemærke, jf. artikel 39, stk. 3
- e) proceduren for indsendelse af bemærkninger fra tredjemand, jf. artikel 40
- f) de nærmere bestemmelser om proceduren for indgivelse og behandling af en indsigelse, jf. artikel 41 og 42
- g) procedurerne for ændring af ansøgningen, jf. artikel 43, stk. 2, og deling af ansøgningen, jf. artikel 44
- h) de oplysninger, der skal indføres i registret ved registreringen af et EU-varemærke, og retningslinjerne for offentliggørelse af registreringen, jf. artikel 45, stk. 1, indholdet og retningslinjer for udstedelse af registreringsbeviset, jf. artikel 45, stk. 2."

44) Artikel 49, stk. 3, udgår.

45) Følgende indsættes som artikel 49a:

"Artikel 49a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere:

- a) de proceduremæssige regler for fornyelse af et EU-varemærke, jf. artikel 47, herunder typen af gebyrer, der skal betales
- b) proceduren for ændring af registreringen af et EU-varemærke, jf. artikel 48, stk. 2
- c) proceduren for deling af et EU-varemærke, jf. artikel 49."

46) Artikel 50, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Afkaldet skal af varemærkeindehaveren skriftligt meddeles agenturet. Det har først virkning, når det er indført i registret. Gyldigheden af et afkald på et EU-

varemærke, som er blevet meddelt agenturet efter indgivelse af en ansøgning om fortabelse at dette varemærke i henhold til artikel 56, stk. 1, skal være betinget af den endelige afvisning eller tilbagetrækning af ansøgningen om fortabelse."

"3. Til afkaldets indførelse i registret kræves samtykke af indehaveren af en registreret rettighed. Hvis en licens er registreret, kan et afkald kun indføres i registret, såfremt varemærkeindehaveren godtgør, at han har underrettet licenstageren om, at han har til hensigt at give afkald på varemærket; efter udløbet af den i henhold til artikel 57a, litra a), fastsatte frist indføres afkaldet i registret."

47) I artikel 53, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

"Betingelserne i litra a), b) og c) i første afsnit skal være opfyldt på ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen for EU-varemærket."

48) I artikel 54, stk. 1 og 2, udgår ordene "eller modsætte sig brugen af det".

49) Artikel 56 ændres således:

a) I stk. 1, litra c), ændres "ifølge den berørte medlemsstats lovgivning" til "ifølge EU-lovgivningen eller den berørte medlemsstats lovgivning".

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Begæringen om varemærkets fortabelse eller ugyldighed afvises, såfremt agenturet eller en EU-varemærkedomstol som omhandlet i artikel 95 har truffet afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter, og denne afgørelse fra agenturet eller denne domstol vedrørende denne ansøgning har fået retskraft".

50) I artikel 57, stk. 2, andet punktum, ændres "Hvis det ældre EF-varemærke på tidspunktet for bekendtgørelsen af EF-varemærkeansøgningen har været registreret i mindst fem år" til "Hvis det ældre EU-varemærke på den dato, hvor EU-varemærkeansøgningen blev indgivet eller på prioritetsdatoen for EU-varemærkeansøgningen, har været registreret i mindst fem år".

51) I afsnit VI indsættes følgende som afdeling 6:

"AFDELING 6

Delegation af beføjelser

Artikel 57a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere:

a) proceduren for at give afkald på et EU-varemærke, jf. artikel 50, herunder den i stk. 3 i samme artikel omhandlede periode

- b) procedurerne for fortabelse og ugyldighed af et EU-varemærke, jf. artikel 56 og 57".

52) Artikel 58, stk. 1, affattes således:

"1. Afgørelser truffet af ethvert beslutningsdygtigt organ under agenturet som anført i artikel 130, litra a) til d), kan påklages. Både klageperioden, jf. artikel 60, og indgivelsen af klage har opsættende virkning."

53) Artikel 62 udgår.

54) Artikel 64, stk. 3, affattes således:

"3. Appellkamrenes afgørelser får først retskraft fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 65, stk. 5, eller, såfremt en sådan afgørelse inden for denne frist er indbragt for Retten, fra tidspunktet for dens afvisning, eller afvisningen af en eventuel klage indgivet til Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse."

55) Artikel 65 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Der kan indbringes sager for Retten mod appellkamrenes afgørelser om klager."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Retten har kompetence til at ophæve eller omgøre den indklagede afgørelse."

c) Stk. 5 og 6 affattes således:

"5. Klagen indbringes for Retten inden to måneder efter datoen for meddelelsen af appellkammerets afgørelse.

6. Agenturet træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Rettens afgørelse, eller i tilfælde af klage mod denne afgørelse, Domstolens afgørelse."

56) Følgende indsættes som artikel 65a:

"Artikel 65a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere:

- a) indholdet af klagen, jf. artikel 60, og proceduren for indgivelse og behandling af klager
- b) indholdet og formen af appellkammerets afgørelser, jf. artikel 64

- c) bestemmelserne om tilbagebetaling af klagegebyrer, jf. artikel 60."
- 57) Overskriften til afsnit VIII affattes således:
- "SÆRLIGE BESTEMMELSER OM EU-FÆLLESMÆRKER OG EU-CERTIFICERINGSMÆRKER"**
- 58) Mellem overskriften til afsnit VIII og artikel 66 indsættes følgende overskrift:
- "AFDELING 1
EU-fællesmærker"**
- 59) Artikel 66, stk. 3, affattes således:
- "3. Afsnit I til VII og IX til XIV finder anvendelse på EU-fællesmærker, medmindre andet er fastsat i denne afdeling."
- 60) I artikel 67, stk. 1, ændres "inden for den foreskrevne frist" til "inden for den i henhold til artikel 74a foreskrevne frist."
- 61) Artikel 69 affattes således:
- "Artikel 69
Bemærkninger fra tredjemand"**
- Indgives der skriftlige bemærkninger vedrørende et EU-fællesmærke til agenturet, jf. artikel 40, kan disse bemærkninger ligeledes fremsættes med angivelse af en af de særlige grunde til, at en ansøgning om EU-fællesmærke burde afslås i henhold til artikel 68."
- 62) Følgende indsættes som artikel 74a:
- "Artikel 74a
Delegation af beføjelser"**
- Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 163 med henblik på at præcisere den i artikel 67, stk. 1, omhandlede periode for fremlæggelse af bestemmelserne om anvendelse af EU-fællesmærket til agenturet og indholdet af disse bestemmelser, jf. artikel 67, stk. 2."
- 63) Følgende afdeling 2 indsættes i afsnit VIII:
- "AFDELING 2
EU-certificeringsmærker"**
- Artikel 74b
EU-certificeringsmærker**
1. Et EU-certificeringsmærke er et EU-varemærke, der er defineret som sådan, når der ansøges om mærket, og mærket er egnet til at karakterisere varer eller tjenesteydelser, der er attesteret af varemærkeindehaveren med hensyn til geografisk oprindelse, materiale, fremstillingsmetode af varer eller ydelse af tjenesteydelser,

kvalitet, nøjagtighed eller andre egenskaber af varer og tjenesteydelser, der ikke er således certificeret.

2. Enhver juridisk person, herunder offentligretlige institutioner, myndigheder og organer, kan ansøge om EU-certificeringsmærker, såfremt:

- a) den juridiske person ikke udøver en erhvervsvirksomhed, der omfatter levering af varer eller tjenesteydelser af den slags, der er certificeret
- b) den juridiske person er kompetent til at certificere de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket skal registreres.

3. Uanset artikel 7, stk. 1, litra c), kan tegn eller angivelser, der i omsætningen kan anvendes til at angive varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, udgøre EU-certificeringsmærker i den i stk. 1 anvendte betydning. Et certificeringsmærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i omsætningen, når de bruges i overensstemmelse med redelig markedsføringsskik. Navnlig kan et certificeringsmærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse

4. Afsnit I til VII og IX til XIV finder anvendelse på EU-certificeringsmærker, medmindre andet er fastsat i denne afdeling.

Artikel 74a

Bestemmelser om anvendelse af et mærke

1. En ansøger om registrering af et EU-certificeringsmærke skal inden for den i henhold til artikel 74k fastsatte frist forelægge de bestemmelser, der gælder for certificeringsmærkets benyttelse.

2. Bestemmelserne om anvendelse skal angive, hvilke personer der har ret til at benytte mærket, de karakteristika, som mærket skal certificere, hvordan det certificerende organ skal afprøve disse karakteristika og overvåge brugen af mærket, samt betingelserne for mærkets anvendelse, herunder sanktioner.

Artikel 74d

Afslag på ansøgning

1. Ud over grundene til afvisning af en ansøgning om EU-varemærke, jf. artikel 36 og 37, skal der gives afslag på en ansøgning om EU-certificeringsmærke, hvis artikel 74b og 74c ikke er opfyldt, eller hvis bestemmelserne for mærkets anvendelse strider mod den offentlige orden eller sædelighed.

2. Endvidere afslås en ansøgning om registrering af et EU-certificeringsmærke, hvis det vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til mærkets karakter eller betydning, navnlig hvis det kan fremtræde som værende noget andet end et certificeringsmærke.

3. Ansøgningen afslås ikke, hvis ansøgeren efter en ændring af bestemmelserne for mærkets anvendelse opfylder betingelserne i stk. 1 og 2.

Artikel 74e

Bemærkninger fra tredjemand

Indgives der skriftlige bemærkninger vedrørende et EU-certificeringsmærke til agenturet, jf. artikel 40, kan disse bemærkninger ligeledes fremsættes med angivelse af en af de særlige grunde til, at en ansøgning om EU-certificeringsmærke burde afslås i henhold til artikel 74d.

Artikel 74f

Ændring af bestemmelserne for mærkets anvendelse

1. Indehaveren af et EU-certificeringsmærke skal til agenturet indgive enhver ændring af bestemmelserne for mærkets anvendelse.
2. Ændringen indføres ikke i registret, hvis de ændrede bestemmelser ikke opfylder kravene i artikel 74c, eller hvis de indebærer, at en af de i artikel 74d omhandlede grunde til afslag er til stede.
3. Artikel 74e finder anvendelse på ændrede bestemmelser for mærkets anvendelse.
4. I forbindelse med anvendelsen af denne forordning får ændringer af bestemmelserne for mærkets anvendelse først virkning fra datoen for ændringernes indførelse i registret.

Artikel 74g

Overdragelse

Uanset artikel 17, stk. 1, kan et EU-certificeringsmærke kun overdrages til en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 74b, stk. 2.

Artikel 74h

Personer, som kan anlægge krænkelssøgsmål

1. Kun indehaveren af et EU-certificeringsmærke eller enhver anden person med udtrykkelig tilladelse fra indehaveren til dette formål skal være berettiget til at anlægge sag om krænkelse.
2. Indehaveren af et EU-certificeringsmærke kan på vegne af de personer, der er berettiget til at anvende mærket, kræve erstatning for skade, de har lidt ved uberettiget anvendelse af mærket.

Artikel 74i

Fortabelsesgrunde

Foruden fortabelsesgrundene i artikel 51 fortages de rettigheder, som indehaveren af et EU-certificeringsmærke, har, efter ansøgning til agenturet eller på grundlag af et modkrav i forbindelse med et krænkelssøgsmål, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) indehaveren opfylder ikke længere kravene i artikel 74b, stk. 2

- b) indehaveren træffer ikke rimelige foranstaltninger til at hindre anvendelse af mærket på en måde, som er uforenelig med de betingelser for mærkets anvendelse, der er fastlagt i bestemmelserne om mærkets anvendelse, hvortil ændringer i givet fald er indført i registret
- c) indehaveren har anvendt mærket på en sådan måde, at det vil kunne vildlede offentligheden, jf. artikel 74d, stk. 2
- d) en ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse er indført i registret i strid med artikel 74f, stk. 2, medmindre mærkets indehaver ved en yderligere ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse opfylder kravene i nævnte artikel.

Artikel 74j

Ugyldighedsgrunde

Foruden de ugyldighedsgrunde, der er omhandlet i artikel 52 og 53, erklæres et EU-certificeringsmærke, der er registreret i strid med artikel 74d, ugyldigt efter ansøgning til agenturet eller på grundlag af et modkrav i forbindelse med et krænkelsessøgsmål, medmindre indehaveren ved en ændring af bestemmelserne for mærkets anvendelse opfylder kravene i artikel 74d.

Artikel 74k

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 163 med henblik på at præcisere den i artikel 74c, stk. 1, omhandlede periode for fremlæggelse af bestemmelserne om anvendelse af EU-certificeringsmærket til agenturet og indholdet af disse bestemmelser, jf. artikel 74c, stk. 2."

- 64) Artikel 75 affattes således:

"Artikel 75

Formelle krav til agenturets afgørelser og meddelelser

1. Agenturets afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde, som de berørte parter har haft lejlighed til at udtale sig om.

2. I alle agenturets afgørelser og meddelelser anføres, hvilken afdeling under agenturet de hidrører fra, samt navnet eller navnene på den eller de ansvarlige ansatte. De skal underskrives af den eller de pågældende ansatte eller i stedet for underskrift være påtrykt eller påstemplet agenturets segl. Den administrerende direktør kan bestemme, at der kan benyttes andre midler til at identificere vedkommende afdeling under agenturet og navnet på den eller de ansvarlige ansatte, eller en anden form for identificering end segl, kan anvendes, når afgørelser eller meddelelser fra agenturet fremsendes pr. telefax eller via andre tekniske kommunikationsmidler."

- 65) I artikel 76, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

"Agenturet skal i ugyldighedsager, jf. artikel 52, begrænse sin behandling til de grunde og argumenter, der er fremsat af parterne."

- 66) I artikel 78 indsættes følgende som stk. 5:

"5. Agenturets administrerende direktør fastlægger de udgifter, der skal betales, herunder forskud, for så vidt angår omkostninger ved bevisoptagelsen, jf. artikel 93a, litra b)."

- 67) Artikel 79 affattes således:

"Artikel 79

Tilstillelse af meddelelser

1. Agenturet tilstiller ex officio rette vedkommende alle afgørelser og høringsindkaldelser samt de meddelelser, som udløser en frist, eller som skal tilstilles i henhold til andre bestemmelser i denne forordning eller i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning, eller hvis tilstillelse agenturets administrerende direktør har truffet bestemmelse om.

2. Den administrerende direktør kan afgøre, hvilke andre dokumenter end afgørelser, der udløser en ankefrist, og høringsindkaldelser, der skal meddeles pr. anbefalet brev med modtagelsesbevis.

3. Meddelelse kan ske elektronisk efter retningslinjer, der fastlægges af den administrerende direktør.

4. Skal meddelelsen finde sted ved offentlig bekendtgørelse, skal den administrerende direktør bestemme, på hvilken måde den offentlige bekendtgørelse skal finde sted, og begyndelsestidspunktet for den periode på en måned, ved hvis udløb dokumentet anses for at være blevet bekendtgjort."

- 68) Følgende indsættes som artikel 79a, 79b, 79c og 79d:

"Artikel 79a

Konstatering af fortabelse af rettigheder

Finder agenturet, at en rettighed fortages som følge af denne forordning eller de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning, uden at der er truffet nogen afgørelse, giver det den pågældende meddelelse herom i overensstemmelse med artikel 79. Sidstnævnte kan anmode om en afgørelse i sagen. Agenturet vedtager en sådan afgørelse, hvis det ikke deler den pågældendes opfattelse; i modsat fald skal agenturet ændre sin konstatering og give den person, der anmoder om en afgørelse, meddelelse herom.

Artikel 79b

Meddelelser til agenturet

Meddelelser til agenturet kan foregå elektronisk. Den administrerende direktør skal fastsætte omfanget og de tekniske betingelser for, at disse meddelelser kan fremsendes elektronisk.

Artikel 79c

Frister

1. Fristernes beregning og varighed er omfattet af de regler, der vedtages i overensstemmelse med artikel 93a, litra f).
2. Agenturets administrerende direktør skal inden hvert kalenderårs begyndelse fastsætte de dage, hvor agenturet er ikke åbent for modtagelse af dokumenter eller almindelig post ikke leveres i det postdistrikt, hvor agenturet er beliggende.
3. Den administrerende direktør fastsætter varigheden af afbrydelsen i tilfælde af en generel afbrydelse i leveringen af post i den medlemsstat, hvor agenturet er beliggende, eller i tilfælde af en afbrydelse af agenturets tilslutning til de aktuelle elektroniske kommunikationsmidler.
4. Hvis kommunikationen fra sagens parter til agenturet eller omvendt afbrydes eller bliver uregelmæssig som følge af en ekstraordinær begivenhed, herunder en naturkatastrofe eller en strejke, kan den administrerende direktør fastsætte, at for de parter i sagen, der har hjemsted eller et registreret kontor i den pågældende stat eller har udpeget en repræsentant med forretningssted i den pågældende stat, skal alle frister, som ellers ville udløbe på eller efter datoen for påbegyndelse af en sådan begivenhed, som fastsættes af den administrerende direktør, forlænges indtil en dato, som fastsættes af denne. Den administrerende direktør skal ved fastlæggelsen af denne dato vurdere, hvornår den ekstraordinære begivenhed ophører. Hvis begivenheden påvirker agenturets hjemsted, skal det fremgå af den administrerende direktørs afgørelse, at den gælder for alle parter i sagen.

Artikel 79d

Rettelse af fejl og åbenlyse forsømmelser

Agenturet skal rette eventuelle sproglige fejl, skrivefejl og åbenlyse forsømmelser i agenturets afgørelser eller tekniske fejl, der kan tilskrives agenturet i forbindelse med registrering af varemærket eller offentliggørelsen deraf."

69) Artikel 80 ændres således:

- a) I stk. 1, første punktum, ændres "afgørelse, der er behæftet med en åbenlys procedurefejl" til "afgørelse, der er behæftet med en åbenlys fejl".

- b) Stk. 2, andet punktum, affattes således:

"Ophævelsen af indførelsen i registeret eller tilbagekaldelsen af afgørelsen skal finde sted senest et år efter datoen, hvor indførelsen blev foretaget i registret eller afgørelsen blev truffet, efter høring af parterne i sagen og eventuelle personer, der er indehavere af rettigheder til det pågældende EU-varemærke, og som er indført i registret."

- c) Stk. 3 affattes således:

"3. Denne artikel berører ikke parternes ret til at indgive en klage i medfør af artikel 58 og 65, eller til at rette fejl og åbenlyse forsømmelser i medfør af

artikel 79d. Indgives der en klage over en af agenturets beslutninger, der indeholder en fejl, bortfalder klagesagen, hvis agenturet tilbagekalder sin afgørelse i henhold til stk. 1 i denne artikel."

70) Artikel 82 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Denne artikel finder ikke anvendelse på de frister, der er fastsat i artikel 29, stk. 1, artikel 33, stk. 1, artikel 36, stk. 2, artikel 41, stk. 1 og 3, artikel 47, stk. 3, artikel 60, artikel 65, stk. 5, artikel 81, artikel 112, eller de frister, der er fastsat i stk. 1 i denne artikel, eller fristen for påberåbelse af anciennitet i henhold til artikel 34, efter at ansøgningen er indgivet."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Imødekommer agenturet begæringen, anses virkningerne af den manglende overholdelse af fristen for ikke at være indtrådt. Træffes der afgørelse i tidsrummet mellem udløbet af den ikke overholdte frist og begæringen om viderebehandling, skal den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, efterprøve afgørelsen og, såfremt afslutningen af selve undladelsen er tilstrækkelig, træffe en anden afgørelse. Hvis den oprindelige afgørelse ikke ændres, skal den bekræftes skriftligt."

71) Følgende indsættes som artikel 82a:

"Artikel 82a

Afbrydelse af sagsbehandling

Agenturet skal ved sagsbehandlingens afbrydelse eller genoptagelse overholde de regler, der er fastsat i medfør af artikel 93a, litra i)."

72) Artikel 83 affattes således:

"Artikel 83

Henvisning til almindelige retsgrundsætninger

I mangel af procedurebestemmelser i denne forordning eller i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning skal agenturet tage hensyn til de procesretlige principper, der er almindelig anerkendt i medlemsstaterne."

73) I artikel 85, stk. 1, ændres "på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesforordningen" til "på de betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 93a, litra j)."

74) Artikel 86, stk. 2, andet punktum, affattes således:

"Hver medlemsstat udpeger én myndighed, der er ansvarlig for at efterprøve beslutningens ægthed, og meddeler kontaktoplysningerne herom til agenturet, Domstolen og Kommissionen. Den pågældende myndighed skal til afgørelsen

vedlægge en fuldbyrdelsespåtegning for afgørelsen, uden andre formkrav end en prøvelse af afgørelsens ægthed."

75) Artikel 87 affattes således:

"Artikel 87

EU-varemærkeregistret

1. Agenturet skal føre et register, som skal indeholde de oplysninger, hvis registrering eller indførelse er foreskrevet i denne forordning eller i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning. Agenturet skal holde registret ajour.

2. Registret er offentligt tilgængeligt. Det kan opbevares elektronisk.

3. Agenturet skal have en elektronisk database, der indeholder de oplysninger, der er anført i ansøgningerne om registrering af EU-varemærker, samt indførelser i registret. Indholdet af denne database kan stilles til rådighed for offentligheden. Den administrerende direktør fastsætter betingelserne for adgang til databasen, og hvorledes indholdet af denne database kan stilles til rådighed i maskinlæsbar form, herunder de tilhørende gebyrer."

76) Artikel 88 ændres således:

a) Titlen "Aktindsigt" ændres til af "Aktindsigt og opbevaring af akter".

b) Stk. 4 ændres til følgende:

"4. Når der i medfør af stk. 2 eller 3 gives aktindsigt, kan visse dokumenter i akterne undtages herfra. Den administrerende direktør fastsætter de nærmere regler for aktindsigt.

5. Agenturet fører et register over enhver procedure vedrørende en EU-varemærkeansøgning eller en EU-varemærkeregistring. Den administrerende direktør fastsætter, i hvilken form disse filer skal opbevares. Opbevares akterne i elektronisk format, skal de originale dokumenter, der ligger til grund for de elektroniske filer, bortskaffes et vist tidsrum efter, at agenturet har modtaget disse, idet den administrerende direktør fastsætter dette tidsrum."

77) Artikel 89 affattes således:

"Artikel 89

Regelmæssigt udkommende publikationer

1. Agenturet udgiver regelmæssigt:

a) en EU-varemærketidende, der indeholder de indførelser, der har fundet sted i registret, samt andre oplysninger, hvis offentliggørelse er foreskrevet i denne forordning eller i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning

- b) et meddelelsesblad, der indeholder almindelige meddelelser og oplysninger fra agenturets administrerende direktør samt andre oplysninger vedrørende denne forordning og dens gennemførelse.

Publikationerne i litra a) og b) kan foregå elektronisk.

2. EU-varemærketidende offentliggøres på den måde og med den hyppighed, der fastsættes af den administrerende direktør.

3. Den administrerende direktør kan træffe bestemmelse om, at visse oplysninger skal offentliggøres i meddelelsesbladet på alle EU's officielle sprog."

78) Artikel 92 ændres således:

- a) Stk. 2 affattes således:

"2. Fysiske og juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Unionen, skal være repræsenteret ved agenturet i overensstemmelse med artikel 93, stk. 1, i enhver sag, der behandles i henhold til denne forordning, med undtagelse af indgivelse af en ansøgning om registrering af et EU-varemærke, jf. dog stk. 3, andet punktum.

Som undtagelse fra første afsnit er de fysiske eller juridiske personer, der er omhandlet i nævnte afsnit, ikke omfattet af kravet om at lade sig repræsentere ved agenturet i de tilfælde, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 93a, litra p)."

- b) Stk. 4 affattes således:

"4. Er de betingelser, der er fastsat i medfør af artikel 93a, litra p), opfyldt, skal der udpeges en fælles repræsentant."

79) Artikel 93 ændres således:

- a) Stk. 1 affattes således:

"1. Repræsentation af fysiske og juridiske personer ved agenturet kan kun varetages af:

- a) en advokat med bestalling i en af medlemsstaterne, som har sit forretningssted i Unionen, i det omfang han i denne stat kan give møde i varemærkesager
- b) personer, der er godkendt til at give møde i henhold til en af agenturet ført liste.

Befuldmægtigede, der optræder i sager ved agenturet, skal efter anmodning fra agenturet vedlægge akterne en underskrevet fuldmagt."

- b) Stk. 4 affattes således:

"4. Agenturets administrerende direktør kan give dispensation fra:

- a) kravet i stk. 2, litra c), andet punktum, såfremt den, der ansøger om opførelse på listen, godtgør, at han ad anden vej har erhvervet de nødvendige kvalifikationer
- b) kravet i stk. 2, litra a), i tilfælde af højt kvalificerede medarbejdere, forudsat at kravene i stk. 2, litra b) og c), er opfyldt."
- c) Stk. 5 affattes således:

"5. En person kan fjernes fra listen over godkendte mødeberettigede på de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 93a, litra p)."

80) I afsnit IX indsættes følgende som afdeling 5:

"AFDELING 5

Kompetencetildeling

Artikel 93a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere:

- a) de formelle krav til de beslutninger, der er omhandlet i artikel 75
- b) retningslinjerne for mundtlig forhandling og bevisoptagelse, jf. artikel 77 og 78
- c) de nærmere bestemmelser for tilstillelse af meddelelser, jf. artikel 79
- d) proceduren for konstatering af fortabelse af rettigheder, jf. artikel 79a
- e) reglerne for de kommunikationsmidler, herunder elektroniske kommunikationsmidler, jf. artikel 79b, som skal anvendes af parterne i sager ved agenturet, og de formularer, der skal stilles til rådighed af agenturet
- f) reglerne for de i artikel 79c, stk. 1, omhandlede fristers beregning og varighed
- g) proceduren for rettelse af sproglige fejl, skrivefejl og åbenlyse forsømmelser i agenturets afgørelser og tekniske fejl, der kan tilskrives agenturet ved registrering af varemærket eller offentliggørelse af sin registrering, jf. artikel 79d
- h) proceduren for tilbagekaldelse af en afgørelse eller ophævelse af en indførelse i registret, jf. artikel 80, stk. 1
- i) retningslinjerne for afbrydelse og genoptagelse af sager ved agenturet, jf. artikel 82a
- j) procedurerne for fastsættelse og fordeling af omkostningerne, jf. artikel 85, stk. 1

- k) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1
- l) proceduren for aktindsigt, jf. artikel 88, herunder de dele, som er undtaget fra aktindsigt, og de nærmere regler om opbevaring af akter fra agenturet, jf. artikel 88, stk. 5.
- m) de nærmere regler for offentliggørelse af de oplysninger og indførelser, der er omhandlet i artikel 89, stk. 1, litra a), i EU-varemærketidende, herunder hvilken type oplysninger, og på hvilke sprog, disse oplysninger og indførelser skal offentliggøres
- n) hyppigheden, formen og sproget for offentliggørelserne i agenturets meddelelsesblad, jf. artikel 89, stk. 1, litra b)
- o) de nærmere regler for udveksling af oplysninger og meddelelser mellem agenturet og medlemsstaternes myndigheder og for aktindsigt for eller via medlemsstaternes retter og myndigheder i henhold til artikel 90
- p) undtagelserne fra forpligtelsen til at lade sig repræsentere ved agenturet i henhold til artikel 92, stk. 2, på hvilke betingelser en fælles befuldmægtiget udpeges i henhold til artikel 92, stk. 4, på hvilke betingelser de ansatte som omhandlet i artikel 92, stk. 3, og de godkendte mødeberettigede som omhandlet i artikel 93, stk. 1, skal indgive en underskrevet fuldmagt til agenturet for at kunne foretage repræsentation, indholdet af den pågældende fuldmagt, og betingelserne for at slette en person af listen over godkendte mødeberettigede, jf. artikel 93, stk. 5."

81) I afsnit X affattes overskriften til afdeling 1 således:

"Anvendelse af Unionens regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område"

82) Artikel 94 ændres således:

a) Titlen affattes således:

"Anvendelse af Unionens regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område"

b) I stk. 1 ændres "bestemmelserne i forordning (EF) nr. 44/2001" til "Unionens regler om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område".

c) Følgende indsættes som stk. 3:

"3. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EF) Nr. 44/2001 skal, hvor det er relevant, omfatte aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, indgået den 19. oktober 2005."

- 83) I artikel 96, litra c), ændres "artikel 9, stk. 3, andet punktum" til "artikel 9b, stk. 2".
- 84) Artikel 99, stk. 3, affattes således:
- "3. I de søgsmål, der er nævnt i artikel 96, litra a) og c), skal en påstand om EU-varemærkets fortabelse eller ugyldighed, der indgives på anden måde end ved et modkrav, kun være tilladt i det omfang, at sagsøgte anfører, at de rettigheder, der tilkommer indehaveren af et EU-varemærke, kan fortabes på grund af manglende reel brug på det tidspunkt, hvor krænkelssøgsmålet blev anlagt."
- 85) Artikel 100 ændres således:
- a) Stk. 4 affattes således:
- "4. EU-varemærkedomstolen, hvortil et modkrav om fortabelse eller ugyldighed at et EU-varemærke er indgivet, må ikke behandle modkravet, før den interesserede part eller domstolen har meddelt agenturet den dato, hvor modkravet blev indgivet. Agenturet registrerer denne oplysning i registret. Hvis begæringen om EU-varemærkets fortabelse eller ugyldighed verserer for agenturet, skal domstolen underrettes herom af agenturet og udsætte behandlingen af sagen, indtil afgørelsen vedrørende begæringen er endelig, eller indtil ansøgningen er trukket tilbage."
- b) Stk. 6 affattes således:
- "6. Har en EU-varemærkedomstol truffet en endelig afgørelse om et modkrav med påstand om et EU-varemærkes fortabelse eller ugyldighed, skal enten domstolen eller en af parterne i den nationale sag straks fremsende en kopi af dommen til agenturet. Agenturet eller enhver anden interesseret part kan anmode om oplysninger om en sådan fremsendelse. Agenturet indfører en henvisning til afgørelsen i registret og træffer de nødvendige foranstaltninger for at overholde dens dispositive del."
- 86) Artikel 102, stk. 2, affattes således:
- "2. EU-varemærkedomstolen kan endvidere anvende foranstaltninger eller afgørelser til rådighed i henhold til den gældende lovgivning, som den anser for passende under de foreliggende omstændigheder."
- 87) Artikel 108 udgår.
- 88) I artikel 113, stk. 3, ændres "og formkravene i gennemførelsesforordningen" til "og formkravene i overensstemmelse med artikel 114a".
- 89) I artikel 114, stk. 2, ændres "gennemførelsesforordningen" til "de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning".
- 90) Følgende indsættes som artikel 114a:
- "Artikel 114a
Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere de formelle betingelser, der skal opfyldes ved begæring om overgang af en EU-varemærkeansøgning, de nærmere regler for dens behandling og offentliggørelse."

91) Artikel 116, stk. 2, affattes således:

"2. Uden at dette berører stk. 1, kan agenturet gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andre medarbejdere, der ikke er ansat i agenturet. Administrationsrådet skal vedtage en afgørelse, der fastsætter bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til agenturet."

92) I artikel 117 ændres "Harmoniseringskontoret" til "agenturet og dets personale".

93) Artikel 119 ændres således:

a) Stk. 6, andet afsnit, andet punktum, affattes således:

"Oversættelsen skal indgives inden for en frist, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 144a, litra b)."

b) Følgende tilføjes som stk. 8:

"8. Den administrerende direktør fastsætter reglerne for bekræftelse af oversættelser."

94) I artikel 120, stk. 1, ændres "gennemførelsesforordningen" til "en delegeret retsakt vedtaget i medfør af denne forordning,".

95) Artikel 122 udgår.

96) Artikel 123 affattes således:

"Artikel 123

Gennemsigthed

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (*) finder anvendelse på agenturets dokumenter.

2. Administrationsrådet vedtager de nærmere regler for anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. Der kan klages til ombudsmanden over de afgørelser, som agenturet træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, eller de kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol på de i traktatens artikel 228 og 263 fastsatte betingelser.

4. Agenturets behandling af personoplysninger er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (**).

(*) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

(**) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1."

97) Følgende indsættes som artikel 123a:

"Artikel 123a

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger

Agenturet anvender sikkerhedsprincipperne i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikke-klassificerede oplysninger, som er fastsat i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom (*). Anvendelsen af disse sikkerhedsprincipper omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger.

(*) EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1."

98) I afsnit XII indsættes følgende som afdeling 1a:

"AFDELING 1a

Agenturets opgaver og samarbejde til fremme af konvergens

Artikel 123b

Agenturets opgaver

1. Agenturet har følgende opgaver:

- a) forvaltning og fremme af EU-varemærkesystemet som fastsat i denne forordning
- b) forvaltning og fremme af EF-designsystemet som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002(*)
- c) fremme af konvergens mellem praksis og redskaber vedrørende varemærker og design i samarbejde med medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret, herunder Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret
- d) de opgaver, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012(**).

2. Agenturet samarbejder med institutioner, myndigheder, organer, kontorer for industriel ejendomsret, internationale og ikke-statslige organisationer i forbindelse med de opgaver, der er fastsat i stk. 1.

3. Agenturet kan yde frivillig mægling med henblik på at hjælpe parterne med at nå frem til en mindelig løsning.

Artikel 123c

Samarbejde til fremme af konvergens mellem praksis og redskaber

1. Agenturet, medlemsstaternes kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret skal samarbejde med hinanden for at fremme konvergens mellem praksis og redskaber vedrørende for varemærker og design.

Samarbejdet omfatter følgende aktivitetsområder:

- a) udvikling af fælles standarder for undersøgelse
- b) etablering af fælles eller tilknyttede databaser og portaler for EU-dækkende høring, søgning og klassificering
- c) løbende levering og udveksling af data og information, herunder fodring af databaser og portaler som omhandlet i litra b)
- d) fastlæggelse af fælles standarder og praksis med henblik på at sikre interoperabilitet mellem procedurer og systemer i hele Unionen og gøre dem mere ensartede, målrettede og effektive
- e) udveksling af oplysninger om industriel ejendomsret og procedurer, herunder gensidig støtte til helpdeske og informationscentre
- f) udveksling af teknisk ekspertise og bistand i forbindelse med de områder, som er fastsat i litra a) til e).

2. Agenturet skal definere, udarbejde og koordinere fælles projekter af interesse for EU med hensyn til de i stk. 1 omhandlede områder. Projektdefinitionen skal omfatte specifikke forpligtelser og ansvarsområder for hvert deltagende kontor for industriel ejendomsret i medlemsstaterne og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret.

3. Medlemsstaternes kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret skal reelt deltage i de fælles projekter, der er nævnt i stk. 2, med henblik på at sikre deres udvikling, drift, interoperabilitet og ajourføring.

4. Agenturet skal yde finansiel støtte til fælles projekter af interesse for EU, jf. stk. 2, i det omfang dette er nødvendigt for at sikre effektiv deltagelse af medlemsstaternes kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret i de i stk. 3 omhandlede projekter. Den finansielle støtte kan tage form af tilskud. Det samlede støttebeløb må ikke overstige 10 % af agenturets årlige indtægter. Modtagere af tilskud skal være medlemsstaternes kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret. Tilskud ydes uden indkaldelse af forslag i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet, og principperne om tilskudsprocedurer i Europa-Parlamentets og Rådets finansforordning (EU) nr. 966/2012 (***) og i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 (****).

(*) EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1.

(**) EUT L 129 af 16.5.2012, s. 1.

(***) EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

(****) EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1."

99) I afsnit XII affattes afdeling 2 og 3 således:

"AFDELING 2

Administrationsråd

Artikel 124

Administrationsrådets opgaver

1. Uden at det berører de opgaver, som tillægges budgetudvalget i afdeling 5, skal administrationsrådet have følgende opgaver:

- a) Administrationsrådet skal på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra c), vedtage agenturets årlige arbejdsprogram for det kommende år under hensyntagen til udtalelse fra Kommissionen og fremsende det vedtagne årlige arbejdsprogram til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
- b) Administrationsrådet skal på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra d), og under hensyntagen til udtalelse fra Kommissionen, vedtage et flerårigt strategisk program for agenturet, herunder agenturets strategi for internationalt samarbejde, efter en udveksling af synspunkter mellem den administrerende direktør og det relevante udvalg i Europa-Parlamentet, og fremsende det vedtagne flerårige strategiske program til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
- c) Administrationsrådet skal på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra f), vedtage årsberetningen og fremsende den vedtagne årsberetning til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
- d) Administrationsrådet skal på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra g), vedtage den flerårige plan for personalepolitikken.
- e) Administrationsrådet skal vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i agenturet.
- f) Administrationsrådet skal i overensstemmelse med stk. 2 og med hensyn til agenturets personale udøve de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (herefter benævnt "ansættelsesmyndighedsbeføjelser").
- g) Administrationsrådet skal vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til vedtægten og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110.

- h) Administrationsrådet skal udpege og kan afsætte den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør eller de assisterende administrerende direktører fra embedet i henhold til artikel 129, og det skal udnævne præsidenten for, formændene for og medlemmerne af appelkamrene i overensstemmelse med artikel 136.
- i) Administrationsrådet skal sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer, jf. artikel 165a, samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
- j) Administrationsrådet skal høres inden vedtagelse af retningslinjerne for agenturets undersøgelse og i de andre i denne forordning fastsatte tilfælde.
- k) Administrationsrådet kan afgive udtalelser og anmodninger om oplysninger til den administrerende direktør og til Kommissionen, hvis det finder det påkrævet.

2. Administrationsrådet skal i overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten og 142 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte vedtage en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, hvorved de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed tillægges den administrerende direktør, og om fastlæggelse af de betingelser, hvorunder denne uddelegering af beføjelser kan suspenderes.

Den administrerende direktør bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser.

Under helt særlige omstændigheder kan administrationsrådet ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er uddelegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser denne måtte have subdelegeret, og selv udøve dem eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.

Artikel 125

Administrationsrådets sammensætning

1. Administrationsrådet består af en repræsentant for hver af medlemsstaterne og to repræsentanter for Kommissionen samt af deres suppleanter.
2. Administrationsrådets medlemmer kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter.
3. Mandatperioden er fire år. Mandatperioden kan forlænges.

Artikel 126

Administrationsrådets formand

1. Administrationsrådet vælger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer. Næstformanden træder uden videre i formandens sted, når denne har forfald.

2. Formanden og næstformanden vælges for fire år. Mandatperioden kan fornyes én gang. Hvis en formand eller næstformand ophører med at være medlem af administrationsrådet under sin mandatperiode, ophører mandatperioden dog automatisk samtidig.

Artikel 127

Møder

1. Det påhviler administrationsrådets formand at indkalde til rådets møder.
2. Den administrerende direktør deltager i drøftelserne, medmindre administrationsrådet beslutter andet.
3. Administrationsrådet afholder ordinært møde en gang om året. Det træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen eller en tredjedel af medlemsstaterne.
4. Administrationsrådet fastsætter selv sin forretningsorden.
5. Administrationsrådet træffer sine beslutninger med absolut flertal blandt medlemmerne. Der kræves dog et flertal på to tredjedele af administrationsrådets medlemmer til de beslutninger, som det er kompetent til at træffe i medfør af artikel 124, stk. 1, litra a) og b), artikel 126, stk. 1, og artikel 129, stk. 2 og 4. I begge tilfælde har hver medlemsstat én stemme.
6. Administrationsrådet kan opfordre observatører til at deltage i sine møder.
7. Administrationsrådets sekretariatsfunktion varetages af agenturet.

AFDELING 2a

Forretningsudvalg

Artikel 127a

Nedsættelse

Administrationsrådet kan nedsætte et forretningsudvalg.

Artikel 127b

Opgaver og organisation

1. Forretningsudvalget har til opgave at bistå administrationsrådet.
2. Forretningsudvalget har følgende opgaver:
 - a) at forberede de beslutninger, der skal træffes af administrationsrådet
 - b) sammen med administrationsrådet at sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

- c) uden at det berører den administrerende direktørs funktioner, jf. artikel 128, at bistå og rådgive den administrerende direktør i gennemførelsen af administrationsrådets beslutninger med henblik på at styrke tilsynet med den administrative forvaltning.

3. Hvis det er nødvendigt i hastende tilfælde kan forretningsudvalget træffe visse midlertidige afgørelser på administrationsrådets vegne, navnlig vedrørende den administrative forvaltning, herunder suspendering af delegationen af beføjelser som ansættelsesmyndighed.

4. Forretningsudvalget skal bestå af administrationsrådets formand, en repræsentant for Kommissionen i administrationsrådet og tre andre medlemmer, som udpeges af administrationsrådet blandt dets medlemmer. Administrationsrådets formand skal også være formand for forretningsudvalget. Den administrerende direktør deltager i forretningsudvalgets møder, men har ikke stemmeret.

5. Forretningsudvalgsmedlemmerne har en mandatperiode på fire år. Forretningsudvalgsmedlemmernes mandatperiode udløber, når deres medlemskab af administrationsrådet ophører.

6. Forretningsudvalget holder mindst ét ordinært møde hver tredje måned. Det træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra dets medlemmer.

7. Forretningsudvalget skal overholde den forretningsorden, der er fastsat af administrationsrådet.

AFDELING 3

Administrerende direktør

Artikel 128

Den administrerende direktørs opgaver

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør. Den administrerende direktør står til ansvar over for administrationsrådet.

2. Uden at det berører Kommissionens, administrationsrådets og budgetudvalgets beføjelser, er den administrerende direktør uafhængig i udførelsen af sine opgaver, og må ikke søge eller modtage instrukser fra nogen regering eller fra noget andet organ.

3. Den administrerende direktør er agenturets retlige repræsentant.

4. Den administrerende direktør har navnlig til opgave:

- a) at træffe alle de fornødne foranstaltninger til at sikre, at agenturet fungerer hensigtsmæssigt, herunder at vedtage interne administrative bestemmelser og offentliggørelse af meddelelser
- b) at gennemføre de afgørelser, der træffes af administrationsrådet

- c) at udarbejde et udkast til det årlige arbejdsprogram, der beskriver de anslåede menneskelige og finansielle ressourcer til hver aktivitet, og forelægge det for administrationsrådet efter høring af Kommissionen
- d) at udarbejde et udkast til det flerårige strategiske program, herunder agenturets strategi for internationalt samarbejde, og forelægge det for administrationsrådet efter høring af Kommissionen og efter en udveksling af synspunkter med det relevante udvalg i Europa-Parlamentet
- e) at gennemføre det årlige arbejdsprogram og det flerårige strategiske program og aflægge rapport til administrationsrådet om deres gennemførelse
- f) at forberede den årlige beretning om agenturets aktiviteter og forelægge den for administrationsrådet til godkendelse
- g) at udarbejde et udkast til den flerårige plan for personalepolitikken og forelægge den for administrationsrådet efter udtalelse fra Kommissionen
- h) at udarbejde en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne af de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og hvert halve år rapportere om resultaterne til Kommissionen og administrationsrådet
- i) at beskytte Unionens finansielle interesser gennem forholdsregler til forebyggelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, gennem effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, og om nødvendigt gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive og forholdsmæssige og har en afskrækkende virkning
- j) at udarbejde agenturets strategi for bekæmpelse af svig og fremlægge den for budgetudvalget til godkendelse
- k) for at sikre en ensartet anvendelse af forordningen, kan han til det udvidede appelkammer indbringe spørgsmål vedrørende et retligt spørgsmål, især hvis appelkamrene har truffet indbyrdes afvigende afgørelser på dette punkt
- l) at opstille et overslag over agenturets indtægter og udgifter og gennemføre budgettet
- m) at udøve de beføjelser, som administrationsrådet tillægger ham for så vidt angår personalet, jf. artikel 124, stk. 1, litra f)
- n) at udøve de beføjelser, der er tillagt ham i medfør af artikel 26, stk. 3, artikel 29, stk. 5, artikel 30, stk. 2, artikel 45, stk. 3, artikel 75, stk. 2, artikel 78, stk. 5, artikel 79, 79b og 79c, artikel 87, stk. 3, artikel 88, 89, artikel 93, stk. 4, artikel 119, stk. 8, og artikel 144 i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i denne forordning og i de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning
- o) han kan uddelegere sine opgaver.

5. Den administrerende direktør bistås af en eller flere administrerende vicedirektører. Er den administrerende direktør fraværende eller forhindret, træder den administrerende vicedirektør eller en af de administrerende vicedirektører i hans sted i overensstemmelse med den af administrationsrådet fastsatte procedure.

Artikel 129

Udnævnelse og afsættelse af den administrerende direktør og forlængelse af dennes mandatperiode

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved agenturet i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte.

2. Den administrerende direktør udnævnes af administrationsrådet på grundlag af en kandidatliste, der udarbejdes af Kommissionen efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. Inden udnævnelsen finder sted, kan den kandidat, som administrationsrådet har udvalgt, opfordres til at afgive en erklæring til ethvert kompetent udvalg i Europa-Parlamentet og til at besvare eventuelle spørgsmål fra udvalgets medlemmer. Ved indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres agenturet af formanden for administrationsrådet.

Den administrerende direktør kan kun afskediges i henhold til en afgørelse vedtaget af administrationsrådet på forslag af Kommissionen.

3. Den administrerende direktør udnævnes for fem år. Ved udgangen af denne periode foretager Kommissionen en vurdering, der tager evalueringen af den administrerende direktørs virksomhed og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer i betragtning.

4. Administrationsrådet kan på baggrund af et forslag fra Kommissionen, der tager udgangspunkt i den i stk. 3 omhandlede vurdering, forny den administrerende direktørs mandatperiode én gang, dog højst for en periode på fem år.

5. En administrerende direktør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af den samlede periode.

6. Den administrerende vicedirektør eller de administrerende vicedirektører udnævnes til eller fjernes fra deres embede som foreskrevet i stk. 2 efter høring af den administrerende direktør eller eventuelt den stedfortrædende administrerende direktør. Den administrerende vicedirektør udnævnes for fem år. Denne periode kan forlænges én gang med yderligere højst fem år af administrationsrådet på forslag fra Kommissionen, jf. stk. 4, og efter høring af den administrerende direktør."

100) Artikel 130 ændres således:

a) Litra c) affattes således:

"c) en afdeling, der har til opgave at føre registret."

b) Følgende tilføjes som litra f):

"f) en anden enhed eller person, som er udpeget af den administrerende direktør til dette formål."

101) Artikel 132, stk. 2, tredje punktum, affattes således:

"I særlige tilfælde, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 144a, litra c), træffes der afgørelse af et enkelt medlem."

102) Artikel 133 affattes således:

"Artikel 133

Afdeling, der har til opgave at føre registret

1. Den afdeling, der har fået til opgave at føre registret, er ansvarlig for at træffe afgørelser vedrørende indførelser i registret.

2. Den skal også være ansvarlig for at ajourføre listen over godkendte mødeberettigede, jf. artikel 93, stk. 2.

3. Afdelingens afgørelser træffes af ét medlem."

103) Artikel 134 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. En annullationsafdeling skal være ansvarlig for at træffe afgørelser vedrørende:

a) en begæring om fortabelse eller ugyldighed af et EU-varemærke

b) en anmodning om tildeling af et EU-varemærke, jf. artikel 18."

b) Stk. 2, tredje punktum, affattes således:

"I særlige tilfælde, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 144a, litra c), træffes der afgørelse af et enkelt medlem."

104) Følgende indsættes som artikel 134a:

"Artikel 134a

Grundlæggende kompetence

Afgørelser, som kræves i henhold til denne forordning, og som ikke henhører under en undersøger, en indsigelsesafdeling, en annullationsafdeling eller den afdeling, der har fået til opgave at føre registret, træffes af enhver tjenestemand eller enhed, som er udpeget af den administrerende direktør til dette formål."

105) Artikel 135 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Det henhører under appelkamrene at pådømme klager over afgørelser truffet i henhold til artikel 131 til 134a."

b) Stk. 3, litra a), affattes således:

"a) appelkammerinstansen som omhandlet i artikel 136, stk. 4, litra a), eller".

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Det udvidede kammer skal også være ansvarligt for at give begrundede udtalelser om hensyn til retlige spørgsmål, der er forelagt af den administrerende direktør i henhold til artikel 128, stk. 4, litra k)."

d) Det sidste punktum i afsnit 5 ophæves.

106) Artikel 136 affattes således:

"Artikel 136

Appelkamrenes medlemmers uafhængighed

1. Præsidenten for appelkamrene og formændene for de enkelte kamre udnævnes for et tidsrum på fem år efter den i artikel 129 omhandlede procedure for udnævnelse af agenturets administrerende direktør. De kan i deres embedsperiode kun fratages deres hverv, hvis vægtige grunde taler herfor, og hvis Domstolen på begæring af den institution, der har udnævnt dem, træffer afgørelse herom.

2. Genudnævnelse af præsidenten for appelkamrene kan finde sted for yderligere fem år, eller indtil de går på pension, hvis pensionsalderen nås i løbet af den nye mandatperiode, efter en forudgående positiv evaluering fra administrationsrådet af præsidentens virksomhed.

3. Genudnævnelse af formændene for de enkelte kamre kan finde sted for yderligere fem år, eller indtil de går på pension, hvis pensionsalderen nås i løbet af den nye mandatperiode, efter en forudgående positiv evaluering fra administrationsrådet af deres virksomhed og efter en positiv udtalelse fra præsidenten for appelkamrene.

4. Præsidenten for appelkamrene skal varetage følgende ledelsesmæssige og organisatoriske funktioner:

- a) føre forsædet i den appelkammerinstans, der skal fastlægge reglerne for arbejdet og dets tilrettelæggelse i kamrene
- b) gennemføre de afgørelser, der træffes af denne instans
- c) tildele et kammer sager på grundlag af de objektive kriterier, som appelkammerinstansen har fastsat
- d) fremsende oplysninger til den administrerende direktør om kamrenes finansielle udgiftsbehov med henblik på udarbejdelse af et udgiftsoverslag.

Præsidenten for appelkamrene fungerer som formand for det udvidede kammer.

5. Medlemmerne af appelkamrene udnævnes af administrationsrådet for et tidsrum på fem år. Genudnævnelse kan finde sted for yderligere fem år, eller indtil den pågældende går på pension, hvis pensionsalderen nås i løbet af den nye mandatperiode, efter en positiv evaluering fra administrationsrådet af deres virksomhed og efter en positiv udtalelse fra præsidenten for appelkamrene.

6. Medlemmerne af appelkamrene kan kun fratages deres hverv, hvis vægtige grunde taler herfor, og hvis Domstolen på begæring af administrationsrådet efter henstilling fra præsidenten for appelkamrene og efter at have hørt formanden for det kammer, som medlemmet tilhører, træffer afgørelse herom.

7. Præsidenten for, formændene for og medlemmerne af appelkamrene er uafhængige. De er ikke ved deres afgørelser bundet af nogen instrukser.

8. Afgørelser truffet af et udvidet kammer om klager eller udtalelser om retlige spørgsmål, der er forelagt af den administrerende direktør i henhold til artikel 135, er bindende for agenturets besluttende organer, jf. artikel 130.

9. Præsidenten for, formændene for og medlemmerne af appelkamrene må ikke være undersøgere eller medlemmer af indsigelsesafdelingerne, afdelingen med ansvar for registrets førelse eller annullationsafdelingerne."

107) Artikel 138 affattes således:

"Artikel 138

Budgetudvalget

1. Budgetudvalget har de beføjelser, der er fastsat i denne afdeling.

2. Artikel 125, artikel 126 og artikel 127, stk. 1-4, stk. 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse på budgetudvalget.

3. Budgetudvalget træffer sine beslutninger med absolut flertal blandt medlemmerne. Der kræves dog et flertal på to tredjedele af udvalgets medlemmer til at træffe de beslutninger, som budgetudvalget er kompetent til at træffe ifølge artikel 140, stk. 3, og artikel 143. I begge tilfælde har hvert medlem én stemme."

108) I artikel 139 tilføjes følgende som stk. 4:

"4. Agenturet udarbejder hvert andet år en rapport til Kommissionen om dets finansielle situation. På grundlag af denne rapport vurderer Kommissionen agenturets økonomiske situation."

109) Følgende indsættes som artikel 141a:

"Artikel 141a

Bekæmpelse af svig

1. For at fremme bekæmpelsen af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter i henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999 skal agenturet tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages

af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtage passende bestemmelser, som finder anvendelse på samtlige af agenturets medarbejdere med anvendelse af den model, der findes i bilaget til denne aftale.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem agenturet.

3. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med tilskud eller en kontrakt, der er finansieret af agenturet.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om tilskud indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at gennemføre sådanne revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

5. Budgetudvalget skal vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i rimeligt forhold til de relevante risici for svig under hensyntagen til cost benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal iværksættes."

110) Artikel 144 affattes således:

"Artikel 144

Gebyrer

1. Ud over de gebyrer, der er fastsat i artikel 26, stk. 2, artikel 36, stk. 1, litra c), artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4, artikel 47, stk. 1 og 3, artikel 49, stk. 4, artikel 56, stk. 2, artikel 60, artikel 81, stk. 3, artikel 82, stk. 1, artikel 113, stk. 1, og artikel 147, stk. 5, opkræves der gebyrer i følgende tilfælde:

- a) udstedelse af genparter af registreringsbeviset
- b) indførelse i registret af en licens eller anden rettighed vedrørende et EU-varemærke
- c) indførelse i registret af en licens eller anden rettighed vedrørende en EU-varemærkeansøgning
- d) slettelse i registret af en licens eller anden rettighed
- e) ændring af et registreret EU-varemærke
- f) levering af en registerudskrift
- g) aktindsigt

- h) udstedelse af genparter af dokumenter
- i) udstedelse af bekræftede genparter af ansøgningen
- j) meddelelse af oplysninger fra akterne
- k) ændring af sagsomkostningsfastsættelsen.

2. De gebyrer, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes til en størrelse, der sikrer, at indtægterne i princippet er tilstrækkelige til, at agenturets budget balancerer, samtidig med at man undgår en akkumulering af store overskud. Med forbehold af artikel 139, stk. 4, skal Kommissionen revidere gebyrernes størrelse, hvis et betydeligt overskud bliver regelmæssigt tilbagevendende. Hvis denne revision ikke fører til en nedbringelse eller en ændring i gebyrstørrelsen, der har til formål at forhindre, at der påløber yderligere et betydeligt overskud, skal det overskud, der akkumuleres efter revisionen, overføres til Den Europæiske Unions budget.

3. Den administrerende direktør skal fastsætte det beløb, der skal betales for de tjenester, som leveres af agenturet, bortset fra dem, der er omhandlet i stk. 1, og i forbindelse med publikationer udgivet af agenturet i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i den delegerede retsakt vedtaget i medfør af artikel 144 a, litra d). Afgiften må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at dække omkostningerne ved den specifikke tjenesteydelse, som agenturet har leveret.

4. I overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i den delegerede retsakt vedtaget i medfør af artikel 144 a, litra d), kan den administrerende direktør træffe følgende foranstaltninger:

- a) han kan fastslå, hvilke særlige andre betalingsmåder end dem, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 144a, litra d), der kan anvendes, herunder navnlig deponering på en konto hos agenturet
- b) han kan fastsætte de beløb, hvor der ikke vil blive foretaget refusion, selv om det betalte beløb overskrider de faktiske gebyrer eller afgifter
- c) han kan afstå fra at inddrive et skyldigt beløb, hvis det beløb, der skal tilbagebetales, er af ringe størrelse, eller hvis inddrivelsen anses for formålsløs.

Kan de betalingsmetoder, der er omhandlet i litra a), finde anvendelse, skal den administrerende direktør fastsætte den dato, hvor sådanne betalinger anses for at være foretaget til agenturet."

111) Følgende indsættes som afdeling 6:

"AFDELING 6
Delegation af beføjelser

Artikel 144a
Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere:

- a) de specifikke kriterier for anvendelse af de sprog, der er nævnt i artikel 119
 - b) de tilfælde, hvor indsigelses- og annulleringsafgørelser skal træffes af et enkelt medlem i henhold til artikel 132, stk. 2, og artikel 134, stk. 2
 - c) de nærmere bestemmelser om tilrettelæggelse af appelkamrene, herunder appelkammerinstansens oprettelse og rolle, jf. artikel 135, stk. 3, litra a), sammensætningen af det udvidede kammer og reglerne for, hvorledes sager indbringes herfor, jf. artikel 135, stk. 4, og de betingelser, hvorunder der træffes afgørelse af et enkelt medlem, jf. artikel 135, stk. 2 og 5
 - d) systemet af gebyrer og afgifter, som skal betales til agenturet i henhold til artikel 144, herunder størrelsen af gebyrer, betalingsmetoder, møntfod, forfaldsdatoen for gebyrer og afgifter, den fastsatte betalingsdato og konsekvenserne af manglende eller forsinket betaling, og under- og overbetaling, de tjenesteydelser, for hvilke der ikke skal betales gebyr, og kriterierne for, hvornår den administrerende direktør kan udøve de beføjelser, der er fastlagt i artikel 144, stk. 3 og 4."
- 112) I artikel 145 ændres "dets gennemførelsesforanstaltninger" til "de delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning".
- 113) Artikel 147, stk. 4, 5 og 6 ændres til følgende:
- "4. Ved indgivelse af en international ansøgning erlægges der et gebyr til agenturet. Dersom den internationale registrering skal baseres på et EU-varemærke, så snart dette er blevet registreret, forfalder gebyret på datoen for registrering af EU-varemærket. Ansøgningen anses ikke for indgivet, før gebyret er betalt.
5. Den internationale ansøgning skal opfylde de formelle betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 161a, litra a).
6. Agenturet skal undersøge, om den internationale ansøgning opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 146 og i stk. 1, 3 og 5 i nærværende artikel.
7. Agenturet skal hurtigst muligt fremsende den internationale ansøgning til Det Internationale Bureau."
- 114) Følgende indsættes som artikel 148a:
- "Artikel 148a
- Meddelelse om ugyldighed af den oprindelige ansøgning eller registrering**
- Agenturet skal inden for en periode på fem år fra datoen for den internationale registrering underrette Det Internationale Bureau om de omstændigheder og afgørelser, der berører gyldigheden af den EU-varemærkeansøgning eller den EU-varemærkeregistring, som den internationale registrering var baseret på."

115) Følgende punktum indsættes i artikel 149:

"Begæringen skal opfylde de formelle betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 161a, litra c)."

116) Artikel 154, stk. 4, udgår.

117) Følgende indsættes som artikel 154a:

"Artikel 154a

Fællesmærker og certificeringsmærker

Når en international registrering er baseret på en oprindelig ansøgning eller oprindelig registrering vedrørende et fællesmærke, et certificeringsmærke eller et garantimærke, skal agenturet følge de procedurer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 161a, litra f)."

118) Artikel 155 udgår.

119) Artikel 156 ændres således:

a) I stk. 2 ændres "seks måneder" til "en måned".

b) Stk. 4 udgår.

120) Følgende indsættes som artikel 158a, 158b og 158c:

"Artikel 158a

Retsvirkninger af registreringen af en overdragelse

Noteringen af et ejerskifte af den internationale registrering i det internationale register har samme virkning som indførelsen af en overdragelse i registret i henhold til artikel 17.

Artikel 158b

Retsvirkninger af registreringen af licenser og andre rettigheder

Noteringen af en licens eller en begrænsning af indehaverens rådighedsret for så vidt angår den internationale registrering i det internationale register skal have samme virkning som registreringen af en licens, af en tinglig rettighed, af en tvangsfuldbyrdsforanstaltning eller insolvensbehandling i registret i medfør af henholdsvis artikel 19, 20, 21 og 22.

Artikel 158c

Undersøgelse af begæringer om registrering af overdragelser, licenser eller begrænsninger af indehaverens rådighedsret

Agenturet fremsender begæringer om registrering af en overdragelse af ejendomsretten, en licens eller en begrænsning af indehaverens rådighedsret, en ændring eller en annullering af en licens eller fjernelse af en begrænsning af indehaverens rådighedsret, som det har modtaget, til Det Internationale Bureau i de tilfælde, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 161a, litra h)."

121) Artikel 159 ændres således:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) til designering af en medlemsstat, der er part i Madridprotokollen, såfremt det på den dato, hvor anmodningen om omdannelse fremsættes, er muligt at designere denne medlemsstat direkte på grundlag af Madridprotokollen. Artikel 112, 113 og 114 finder anvendelse."

b) I stk. 2 udgår "eller Madridarrangementet".

122) I afsnit XIII indsættes følgende som afdeling 4:

AFDELING 4

Kompetencetildeling

Artikel 161a

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163 med henblik på at præcisere:

- a) de formelle betingelser for en international ansøgning, jf. artikel 147, stk. 5, proceduren for undersøgelse af den internationale ansøgning, jf. artikel 147, stk. 6, og retningslinjerne for fremsendelse af den internationale ansøgning til Det Internationale Bureau, jf. artikel 147, stk. 4
- b) de nærmere regler for meddelelse i henhold til artikel 148a
- c) de formelle betingelser for en begæring om territorial udstrækning, jf. artikel 149, stk. 2, proceduren for undersøgelse af disse betingelser og de nærmere regler for videresendelse af begæringen om territorial udstrækning til Det Internationale Bureau
- d) proceduren for at indgive en påstand om anciennitet, jf. artikel 153
- e) procedurerne for undersøgelse af absolutte hindringer for registrering, jf. artikel 154, og for indsendelse og undersøgelse af en indsigelse, jf. artikel 156, herunder de nødvendige meddelelser til Det Internationale Bureau
- f) procedurerne med hensyn til de internationale registreringer, jf. artikel 154a
- g) de tilfælde, hvor agenturet skal underrette Det Internationale Bureau om ugyldiggørelse af virkningerne af en international registrering i henhold til artikel 158, og de oplysninger, som en sådan meddelelse skal indeholde
- h) de nærmere regler for overførsel af de anmodninger, der er omhandlet i artikel 158c, til Det Internationale Bureau
- i) de betingelser, som en begæring om overgang til national ansøgning i henhold til artikel 159, stk. 1, skal opfylde

- j) de formelle betingelser for en ansøgning om ændring i henhold til artikel 161 og procedurerne for en sådan ændring
- k) de nærmere bestemmelser om kommunikation mellem agenturet og Det Internationale Bureau, herunder de meddelelser, der skal gives i henhold til artikel 147, stk. 4, artikel 148a, artikel 153, stk. 2, og artikel 158c."

123) Artikel 162 udgår.

124) Artikel 163 udgår.

125) Følgende indsættes som artikel 163a:

"Artikel 163a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Delegationen af beføjelser i artikel 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a og 161a tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.

3. Den i stk. 2 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i medfør af artikel 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a og 161a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

126) Artikel 164 udgår.

127) Følgende indsættes som artikel 165a:

"Artikel 165a

Evaluerings og revision

1. Kommissionen skal inden 2019 og derefter hvert femte år iværksætte en evaluering af denne forordnings gennemførelse.

2. Evalueringen skal bestå af en gennemgang af de lovgivningsmæssige rammer for samarbejdet mellem agenturet og medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret, med særlig vægt på finansieringsmekanismen. Evalueringen skal yderligere vurdere virkningen og effektiviteten af agenturet og dets arbejdsmetoder. Evalueringen skal navnlig dække det eventuelle behov for at ændre agenturets mandat og de finansielle følger af en sådan ændring.

3. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner til Europa-Parlamentet, Rådet og administrationsrådet. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

4. I forbindelse med hver anden evaluering foretages der desuden en analyse af de resultater, som agenturet har opnået i forhold til dets målsætninger, mandat og opgaver. Finder Kommissionen, at en videreførelse af agenturet ikke længere er berettiget i forhold til de tildelte målsætninger, mandat og opgaver, kan den foreslå, at denne forordning ophæves."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på [angiv dato 90 dage efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*].

Artikel 1, stk. 9, stk. 10, litra b), stk. 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 34, 37, 38, 41, 44, 46, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 88, 89, 93, 94 og 99, for så vidt det angår artikel 128, stk. 4, litra n), stk. 101, stk. 103, litra b), stk. 105, litra d), stk. 112, 113, 114, 115, 117, 120, 123 og 124, finder anvendelse fra [angiv den første dag i den første måned 18 måneder efter den dato, der er angivet i stk. 1].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand

På Rådets vegne
[...]
Formand